

งานวิจัยตัวหัวใจของการพัฒนา

สถาบันวิจัยและให้คำปรึกษาแห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
THAMMASAT UNIVERSITY RESEARCH AND CONSULTANCY INSTITUTE

โครงการศึกษาวิจัยเชิงนโยบาย
การเข้าสู่ตลาดจากการเปิดเสรีทางการค้า สำหรับ SMEs
(กรณีศึกษา: FTA อาเซียน-สาธารณรัฐเกาหลี)
โดย
สถาบันวิจัยและให้คำปรึกษาแห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ที่ปรึกษาโครงการ

รศ.ดร.ชนินทร์ มีโกศล
คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ผู้อำนวยการบริหารโครงการ

รศ.วิทวัส รุ่งเรืองผล
คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

คณะนักวิจัย

1. ผศ.สันติชัย คุชรินทร์ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี	หัวหน้าโครงการและนักวิจัยอาวุโส มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
2. รศ.วิทวัส รุ่งเรืองผล คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี	นักวิจัยอาวุโส มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

บทสรุปผู้บริหาร (Executive Summary)

จากการที่การส่งออกหรือการค้าระหว่างประเทศของไทย เป็นตัวแปรสำคัญต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจ ดังนั้น การเปิดเสรีทางการค้าทั้งในแบบพหุภาคีและทวิภาคีจึงมีความสำคัญและเป็นนโยบายที่ภาครัฐให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่งภายใต้กระแสโลกการค้าเสรีซึ่งประเทศต่างๆ ที่สำคัญทั่วโลก โดยเฉพาะประเทศที่เป็นคู่ค้า หรือคู่แข่งของไทยได้ดำเนินนโยบายการเปิดเสรีในช่วงหลายปีที่ผ่านมา และสำหรับประเทศไทย และประเทศในกลุ่มอาเซียนเองก็ได้ทำความตกลงการค้าเสรีกับหลายประเทศที่สำคัญ ทั้งที่มีผลบังคับใช้แล้ว เช่น ไทย-ออสเตรเลีย อาเซียน-จีน หรืออยู่ระหว่างการเจรจา เช่น ไทย-สหรัฐอเมริกา ไทย-ญี่ปุ่น อาเซียน-อินเดีย อาเซียน-EU อาเซียน-สาธารณรัฐเกาหลี ซึ่งความตกลงต่างๆ ครอบคลุมทั้งการค้าสินค้า การค้าบริการ การลงทุน และความร่วมมือทางเศรษฐกิจอื่น หรือความร่วมมือในด้านต่างๆ

สาธารณรัฐเกาหลี เป็นประเทศที่สำคัญในเอเชียตะวันออก และมีบทบาทสำคัญต่อเศรษฐกิจของเอเชียอีกประเทศหนึ่ง ซึ่งที่ผ่านมา ได้มีการเจรจาเปิดเสรีทางการค้ากับอาเซียน โดยกรอบการเจรจาครอบคลุมความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจในทุกด้าน ประกอบด้วย การเปิดเสรีการค้าสินค้า การเปิดเสรีการค้าบริการและการลงทุน ความตกลงด้านกฎระเบียบข้อพิพาททางการค้า และความร่วมมือทางเศรษฐกิจต่างๆ การเจรจาการค้าเสรีในกรอบของอาเซียน-เกาหลีดังกล่าว จะทำให้กลุ่มประเทศอาเซียนสามารถเพิ่มมูลค่าการค้ากับสาธารณรัฐเกาหลีได้ทั้งการค้าสินค้า การค้าบริการ และการลงทุน ทั้งจากศักยภาพของแต่ละประเทศและศักยภาพในส่วนของความร่วมมือในกลุ่มอาเซียนด้วย เช่น การย้ายฐานการผลิตไปในกลุ่มประเทศอาเซียนหรือใช้วัตถุดิบจากกลุ่มประเทศอาเซียน เพื่อประโยชน์ในด้านกฎแหล่งกำเนิดสินค้า การลดต้นทุน และการสร้างโอกาสทางการค้าร่วมกัน เป็นต้น ซึ่งการดำเนินการเหล่านั้น จำเป็นต้องมีการกำหนดยุทธศาสตร์เพื่อรองรับสำหรับการปรับตัวของ SMEs ให้สามารถใช้ประโยชน์จากโอกาสที่อาจเกิดขึ้นจากการเปิดเสรีในกรอบนี้ได้เป็นอย่างดีต่อไป

ทั้งนี้ การจัดทำโครงการศึกษาวิจัยเชิงนโยบาย เรื่อง “การเข้าสู่ตลาดจากการเปิดเสรีทางการค้าสำหรับ SMEs” (กรณีศึกษา : FTA อาเซียน-สาธารณรัฐเกาหลี) มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินศักยภาพ โอกาส และอุปสรรค การทำตลาดส่งออกที่สำคัญและจำเป็นสำหรับผู้ประกอบการ SMEs ตามความตกลงการค้าเสรีอาเซียน-สาธารณรัฐเกาหลี เพื่อนำไปสู่การ

เสนอแนะนโยบาย ยุทธศาสตร์ และแนวทางการเข้าสู่ตลาดเกาหลีใต้ของผู้ประกอบการ SMEs ไทยอย่างมีประสิทธิภาพ

การศึกษาในครั้งนี้ คณะผู้วิจัยได้ศึกษาคัดเลือกอุตสาหกรรมศักยภาพโดยการพิจารณาการเอื้อประโยชน์ภายใต้การเปิดเสรีทางการค้าอาเซียน – สาธารณรัฐเกาหลีต่ออุตสาหกรรม พร้อมทั้งพิจารณาอุตสาหกรรมที่มีอัตราการเติบโตในตลาดเกาหลีอย่างมีนัยสำคัญ และเป็นอุตสาหกรรมที่ SMEs ไทยมีความพร้อมในการแข่งขัน ซึ่งจากการพิจารณาดังกล่าว คณะผู้วิจัยได้คัดเลือกอุตสาหกรรมในด้านสินค้าจำนวน 2 อุตสาหกรรม และด้านบริการจำนวน 2 อุตสาหกรรม ได้แก่ อุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับ อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม อุตสาหกรรมดิจิทัลคอนเทนต์ และอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

อุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับ

เกาหลีใต้ได้จัดให้สินค้าอัญมณีและเครื่องประดับเป็นสินค้าควบคุมการนำเข้าและได้เปิดให้มีการนำเข้าได้อย่างเสรีเมื่อปี 1995 ตามข้อผูกพันที่ได้ให้ไว้กับองค์การการค้าโลก (WTO) ซึ่งในภาพรวมสินค้าอัญมณีและเครื่องประดับจะต้องเสียอากรขาเข้าร้อยละ 0 – 8 ซึ่งภายใต้กรอบข้อตกลงความร่วมมือด้านสินค้าอาเซียน – เกาหลี (Agreement on Trade in Goods : TIG) ได้กำหนดการลด / ยกเลิกภาษีสำหรับสินค้าในกลุ่มอัญมณีและเครื่องประดับ โดยการจัดให้อยู่ในกลุ่มสินค้าลดภาษีปกติ (Normal Track) ซึ่งจะต้องลดภาษีลงเหลือร้อยละ 0 ภายในระยะเวลาที่ได้ตกลงกันไว้ โดยจะเริ่มลดภาษีจากอัตราภาษีฐานในปี 2005 อย่างไรก็ตาม สำหรับสินค้าในกลุ่มอัญมณีและเครื่องประดับ (พิกัดอัตราศุลกากรตอนที่ 71) ส่วนใหญ่ได้รับการยกเลิกภาษีนำเข้าจากเกาหลีทันทีที่ไทยลงนามในสัญญาและข้อตกลงมีผลบังคับใช้ โดยไม่มีโควตาการนำเข้า

จากการยกเลิกภาษีสำหรับสินค้าในกลุ่มอัญมณีและเครื่องประดับ ภายใต้ข้อตกลงความร่วมมือด้านสินค้าอาเซียน – เกาหลีดังกล่าว คณะผู้วิจัยพิจารณาโอกาสของผู้ประกอบการ SMEs ไทย ดังนี้

- โอกาสในการขยายอัตราการเติบโตของสินค้าที่เกาหลีใต้นำเข้าจากไทยเป็นหลัก โดยเฉพาะอย่างยิ่งสินค้าอัญมณีประเภทพลอยสี ซึ่งเป็นสินค้าหลักที่เกาหลีใต้นำเข้าจากไทย เนื่องจากมีต้นทุนด้านภาษีนำเข้าที่ต่ำลงจากการยกเลิกภาษี

- โอกาสที่ผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับในตลาดเกาหลีใต้ที่ดำเนินการนำสินค้าเข้าอย่างผิดกฎหมาย (ตลาดมืด) เพื่อหลีกเลี่ยงภาษี กลับเข้ามาสู่ระบบการนำเข้าอย่างถูกต้องมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้ จะเป็นผลให้เกิดตัวเลขการส่งออกที่แท้จริง และทำให้ตัวเลข GDP ของประเทศเพิ่มขึ้น (จากการสัมภาษณ์สมาคมผู้ค้าอัญมณีของประเทศเกาหลีใต้: ระบุว่า ไทยเป็นประเทศอันดับ 1 ที่เกาหลีนำเข้าอัญมณี(พลอยสี) ซึ่งเป็นสัดส่วนมูลค่าในตลาดมากถึง 90% ของการนำเข้าทั้งหมด อย่างไรก็ตาม ยังมีการนำเข้าผ่านตลาดมืดเพื่อหลีกเลี่ยงภาษีเป็นมูลค่ามากกว่าที่แสดงในระบบภาษีสูงถึง 10 เท่า)
- โอกาสในการขยายสัดส่วนสินค้าอัญมณีและเครื่องประดับประเภทอื่นๆในตลาดเกาหลีใต้ เช่น เครื่องประดับทอง/เงิน เครื่องประดับเทียม อัญมณีสังเคราะห์ เป็นต้น
- เพิ่มโอกาสการค้าระหว่างประเทศโดยเปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการ SMEs ไทยเข้าไปยังตลาดเกาหลีใต้ได้ง่ายขึ้น และช่วยเหลือผู้ประกอบการ SMEs ให้มีต้นทุนทางการค้าลดลง ในกรณีที่ผู้ประกอบการมีการนำเข้าวัตถุดิบหรือเครื่องประดับของเกาหลีใต้
- เกิดแรงผลักดันให้ผู้ประกอบการ SMEs มีการพัฒนาปรับปรุงประสิทธิภาพในการผลิต และการบริการ จากการแข่งขันภายในกลุ่มประเทศสมาชิกมากขึ้น

อย่างไรก็ตาม นอกจากโอกาสที่ผู้ประกอบการ SMEs จะได้รับภายใต้ข้อตกลงความร่วมมือด้านสินค้าอาเซียน – เกาหลี ในด้านภาษีแล้ว การศึกษาถึงรายละเอียดมาตรการต่างๆที่ไม่ใช่ภาษีและกฎระเบียบในการนำสินค้าอัญมณีและเครื่องประดับเข้าประเทศเกาหลีใต้ ยังเป็นสิ่งสำคัญต่อผู้ประกอบการในการทำธุรกิจอัญมณีและเครื่องประดับกับเกาหลีใต้อีกด้วย

จากข้อมูล World Trade Atlas พบว่าแหล่งที่มาที่สำคัญของการนำเข้าสินค้าอัญมณีและเครื่องประดับในเกาหลีปี 2007 ได้แก่ ประเทศแอฟริกาใต้ สวิตเซอร์แลนด์ ญี่ปุ่น ฮองกง และเยอรมนี ตามลำดับ โดยประเทศไทยเป็นแหล่งนำเข้าของเกาหลีใต้ในลำดับที่ 17 มีมูลค่าการนำเข้าจากเกาหลีใต้อยู่ที่ 21.97 ล้านดอลลาร์สหรัฐ มีส่วนแบ่งในตลาดสินค้าอัญมณีและเครื่องประดับของเกาหลีใต้อยู่ร้อยละ 0.63 เป็นส่วนแบ่งในตลาดเพิ่มขึ้นจากปี 2006 ถึงร้อยละ 120.56 ซึ่งในภาพรวมของตลาด คู่แข่งขันที่สำคัญของไทยในภูมิภาคอาเซียน คือ ประเทศอินโดนีเซีย โดยเป็นแหล่งนำเข้าของเกาหลีใต้อันดับที่ 7 มีส่วนแบ่งในตลาดสินค้าอัญมณีและเครื่องประดับของเกาหลีใต้ปี 2007 ที่ร้อยละ 5.64

ทั้งนี้ หากพิจารณาในเชิงลึกแล้วจะพบว่าจากสินค้าอัญมณีและเครื่องประดับในตลาดเกาหลีทั้งหมด ไทยมีศักยภาพการแข่งขันในตลาดสินค้าพลอยสี (HS7103) สูงที่สุด เนื่องจากเกาหลีมีการนำเข้าจากไทยเป็นอันดับที่ 1 มาโดยตลอด รวมทั้งตลาดเกาหลีมีความมั่นใจในคุณภาพของพลอยไทย โดยในปี 2007 เกาหลีมีการนำเข้าจากไทยถึง 1.81 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

จากมูลค่าการนำเข้าทั้งหมด 3.64 ล้านเหรียญสหรัฐ คิดเป็นส่วนแบ่งตลาดที่ร้อยละ 49.80 เมื่อพิจารณาภาวะการแข่งขันในตลาดจะพบว่า คู่แข่งที่สำคัญได้แก่ จีน ฮองกง เยอรมนี บราซิล ตามลำดับ ในขณะที่คู่แข่งที่สำคัญในภูมิภาคอาเซียน ได้แก่ พม่า อย่างไรก็ตาม จะเห็นได้ว่า ไทยยังมีศักยภาพเหนือคู่แข่งต่างๆเป็นอย่างมาก

นอกจากสินค้าประเภทพลอยสีแล้ว ไทยยังเป็นแหล่งนำเข้าสินค้าประเภทเครื่องประดับเทียม (HS7117) ในอันดับต้นๆของตลาดเกาหลีใต้ โดยในปี 2007 ไทยเป็นประเทศอันดับ 2 ของแหล่งนำเข้าสินค้าเครื่องประดับเทียมรองจากจีน มีมูลค่าการนำเข้าอยู่ที่ 9.07 ล้านเหรียญสหรัฐ คิดเป็นส่วนแบ่งตลาดที่ร้อยละ 17.20 คู่แข่งที่สำคัญได้แก่ จีน ฝรั่งเศส อิตาลี สหรัฐอเมริกา ตามลำดับ ขณะที่คู่แข่งที่สำคัญในภูมิภาคอาเซียน ได้แก่ ฟิลิปปินส์ และ เวียดนาม

นอกจากนี้ คณะผู้วิจัยยังพิจารณาเห็นว่า เครื่องประดับแท้ (HS7113) ของไทย ยังเป็นสินค้าที่มีศักยภาพสามารถแข่งขันได้ในตลาดเกาหลีใต้ ถึงแม้ในปี 2007 ไทยไม่อยู่ใน 5 อันดับแรกของแหล่งนำเข้าของเกาหลีใต้ แต่เป็นประเทศอันดับ 6 ที่มีอัตราการเติบโตสูงที่สุดเมื่อเทียบกับประเทศคู่แข่งอื่นๆ ทั้งนี้จะพบว่า คู่แข่งที่สำคัญ ได้แก่ จีน ฝรั่งเศส สหรัฐอเมริกา อิตาลี ส่วนคู่แข่งที่สำคัญในอาเซียน คือ เวียดนาม ซึ่งเป็นประเทศแหล่งนำเข้าอันดับที่ 5 ของเกาหลีใต้ มีมูลค่าการนำเข้าไม่ต่างจากไทยมากนัก

ข้อได้เปรียบของอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับไทยในตลาดเกาหลีใต้

- จากการศึกษาพบว่า ชาวเกาหลีใต้ให้การยอมรับในคุณภาพพลอยสีของไทยเป็นอย่างมาก มีการนำเข้าพลอยสีจากไทยเป็นอันดับ 1 มาโดยตลอด ซึ่งไทยมีส่วนแบ่งการตลาดถึงเกือบร้อยละ 50 ของมูลค่าการนำเข้าพลอยสีของเกาหลีใต้ นอกจากนี้ ลำดับการนำเข้าและอัตราการเติบโตในการนำเข้าสินค้าเครื่องประดับเทียมจากไทย ยังแสดงถึงโอกาสการเติบโตที่ดีในตลาดเกาหลีใต้
- ภายใต้การเจรจาเขตการค้าเสรีอาเซียน – สาธารณรัฐเกาหลี สินค้าอัญมณีและเครื่องประดับ (HS71) ส่วนใหญ่จัดอยู่ในกลุ่มที่เกาหลียกเว้นภาษีนำเข้าทันทีที่ข้อตกลงมีผลบังคับใช้ โดยไม่มีโควตาการนำเข้า ทำให้หลังจากมีการลงนามข้อตกลงแล้ว สินค้าอัญมณีและเครื่องประดับที่เกาหลีใต้นำเข้าจากไทยหรือประเทศในอาเซียนอื่นๆมีต้นทุนถูกลงเมื่อเปรียบเทียบกับนำเข้าจากชาติอื่นๆ สร้างความได้เปรียบและโอกาสการขยายตัวในตลาดอัญมณีและเครื่องประดับ

- โอกาสในช่องทางการจัดจำหน่ายในเกาหลีใต้ที่หลากหลาย เนื่องจากช่องทางการบริโภคสินค้าอัญมณีและเครื่องประดับของผู้บริโภคชาวเกาหลีใต้ (End user) ที่นอกจากจะมีช่องทางทั่วไป เช่น ร้านจำหน่ายขายปลีก (Retail Shop) ร้านแฟรนไชส์ (Franchised Stores) ร้านในห้างสรรพสินค้า (Department Stores) แล้ว ชาวเกาหลีใต้ยังนิยมซื้อสินค้าอัญมณีและเครื่องประดับผ่านทาง TV Home Shopping และ Online Shopping Mall ทั้งนี้ จากพฤติกรรมผู้บริโภคดังกล่าว ยังสร้างโอกาสในการลดต้นทุน และช่วยให้ผู้ประกอบการรายย่อย (SMEs) สามารถเข้าถึงผู้บริโภคชาวเกาหลีใต้โดยตรงได้อีกด้วย

ข้อเสียเปรียบของอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับไทยในตลาดเกาหลีใต้

- การที่ไทยยังไม่ร่วมลงนามข้อตกลงการค้าเสรีอาเซียน – เกาหลี ทำให้สูญเสียความได้เปรียบในสิทธิประโยชน์ต่างๆ เช่น การลดภาษีการนำเข้าสินค้า ในขณะที่ประเทศอื่นๆ ในภูมิภาคอาเซียนได้รับสิทธิประโยชน์แล้ว
- อุปสรรคที่สำคัญอีกประการในการทำธุรกิจในตลาดเกาหลีใต้ คือ ภาษา เนื่องจากปัจจุบันชาวเกาหลีส่วนใหญ่ยังมีการใช้ภาษาอังกฤษค่อนข้างน้อย และข้อมูลในหน่วยงานต่างๆ ของเกาหลีส่วนใหญ่เป็นภาษาเกาหลี ดังนั้น การหาข้อมูลของผู้ประกอบการค่อนข้างลำบาก

ทั้งนี้ คณะผู้วิจัยพิจารณาแนวทางการเข้าสู่ตลาดเกาหลีใต้ภายใต้ความตกลงเสรีการค้าอาเซียน – เกาหลี และกลยุทธ์ด้านการตลาดที่เหมาะสมกับผู้ประกอบการ ดังนี้

การเข้าสู่ตลาดโดยการส่งออกทางอ้อม (Indirect Export)	
กลยุทธ์	รายละเอียด
กลุ่มเป้าหมายทางการตลาด (Target Market)	- ผู้ผลิตเครื่องประดับแท้ หรือเครื่องประดับเทียมในเกาหลี - เอเจนต์ หรือ ผู้ค้าส่งในตลาดเกาหลี
การวางตำแหน่งผลิตภัณฑ์ (Product Positioning)	ควรวางตำแหน่งเป็นสินค้าอัญมณีและเครื่องประดับที่มีคุณภาพระดับโลก มีการยอมรับถึงศักยภาพการผลิตและฝีมือแรงงานที่คุณภาพสูง ในขณะที่มีราคาสมเหตุสมผลกับคุณภาพของสินค้า และได้รับการยกเลิภาษีนำเข้าจากข้อตกลงทางการค้าอาเซียน - สาธารณรัฐเกาหลี
ผลิตภัณฑ์ (Product)	- พัฒนาสินค้าให้มีความสามารถในการแข่งขันระยะยาว ถึงแม้ว่าไทยเป็นประเทศอันดับ 1 ที่เกาหลีใต้นำเข้าสินค้าประเภทพลอยสีมาโดยตลอด แต่จากการศึกษาพบว่า ปัจจุบันผู้ประกอบการและหน่วยงานภาครัฐของเกาหลี พยายามเร่งพัฒนาอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับเป็นอย่างมาก ทั้งนี้ ผู้ประกอบการ SMEs ไทย จึงไม่ควรวางใจถึงชื่อเสียงที่ได้รับการยอมรับจากตลาดเกาหลีใต้นี้ในปัจจุบัน แต่ควรเร่งพัฒนาสินค้าให้มีความสามารถใน

	<p>การแข่งขันในระยะยาว เช่น การศึกษาการเผาผลาญตามหลักการวิทยาศาสตร์ และรวบรวมเทคนิคต่างๆด้านการเผาผลาญให้อยู่ในลักษณะที่สามารถสืบทอดให้กับคนรุ่นหลังได้ การนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้ในการออกแบบและการผลิต เป็นต้น</p>
	<p>- <u>ยกระดับการผลิตสินค้าอัญมณีและเครื่องประดับของผู้ประกอบการ SMEs ไทย</u></p> <p>ผู้ประกอบการ SMEs ไทยในอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับส่วนใหญ่อยู่ในตำแหน่งรับจ้างผลิตสินค้า (OEM) โดยผลิตตามคำสั่งซื้อและส่งไปยังตลาดเกาหลีใต้ ซึ่งการรับจ้างผลิตสินค้าแต่เพียงอย่างเดียว ผู้ประกอบการจะขาดการพัฒนาสร้างคุณค่าให้กับสินค้า เป็นผลให้เกิดปัญหาขึ้นหากเกาหลีใต้อำนาจคำสั่งซื้อไปยังประเทศที่สามารถพัฒนาคุณภาพการผลิตสินค้าได้เทียบเท่ากับไทย ดังนั้นผู้ประกอบการ SMEs จึงควรมีแนวทางการปรับตัวในการพัฒนาการออกแบบของตนเองเพื่อการผลิต (ODM) ตลอดจนสร้างตราสินค้าของตนเอง (OBM)</p>
ระดับราคา (Price)	<p>- <u>ใช้โอกาสจาก AKFTA ในการนำเสนอระดับราคาสินค้า</u></p> <p>เนื่องจากผู้ประกอบการ SMEs ไทย ได้รับความได้เปรียบด้านราคา จากการยกเลิกภาษีนำเข้าสินค้าอัญมณีและเครื่องประดับ ภายใต้การเจรจาทางการค้าอาเซียน - เกาหลี ผู้ประกอบการจึงควรนำเสนอความได้เปรียบนี้กับผู้ประกอบการเกาหลี</p>
ช่องทางการจัดจำหน่าย (Place)	<p>- <u>เข้าถึงตลาดเชิงรุกจากการสนับสนุนของหน่วยงานภาครัฐ</u></p> <p>เนื่องจากผู้ประกอบการ SMEs ที่เข้าสู่ตลาดเกาหลีโดยการส่งออกสินค้าอัญมณีและเครื่องประดับทางอ้อม (Indirect Export) จะต้องมีการติดต่อและส่งสินค้ากับผู้นำเข้า (Importer / Agent) ชาวเกาหลีใต้โดยตรง ดังนั้น การที่จะเข้าถึงผู้นำเข้าในประเทศเกาหลีดังกล่าว ผู้ประกอบการ SMEs ไทยจะต้องได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐในเชิงรุก เพื่อเข้าถึงผู้ค้าในเกาหลีได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การติดต่อทำ Business Matching การออกงานแสดงสินค้าในประเทศเกาหลี เป็นต้น</p> <p>ทั้งนี้ ผู้ประกอบการ SMEs จะต้องสร้างความน่าเชื่อถือต่อผู้นำเข้าชาวเกาหลีใต้ เช่น การมีเว็บไซต์แนะนำบริษัท โรงงาน กระบวนการผลิต การมีใบรับรองคุณภาพสินค้า รวมทั้งการเตรียมพร้อมให้ชาวเกาหลีใต้เข้าชมโรงงานหรือโชว์รูมแสดงสินค้าของบริษัท เป็นต้น</p>
การส่งเสริมการตลาด (Promotion)	<p>- <u>นำเสนอฝีมือแรงงานคุณภาพของอัญมณีและเครื่องประดับไทย</u></p> <p>มีการนำเสนอฝีมือแรงงานคุณภาพของไทยให้ผู้ประกอบการเกาหลีใต้รับทราบ โดยการสนับสนุนจากหน่วยงานรัฐ เช่น จัด Road show ให้ผู้ประกอบการเกาหลีเข้ามาชมฝีมือช่างไทยในการผลิตชิ้นตอนอื่นๆ นอกจากการเผาหรือเจียรในพลอย ซึ่งได้รับการยอมรับจากเกาหลีแล้ว</p>
	<p>- <u>พิจารณาแนวทางการร่วมมือในการส่งเสริมการตลาดกับอุตสาหกรรมใกล้เคียง</u></p> <p>สินค้าอัญมณีและเครื่องประดับ เป็นสินค้าแฟชั่นที่มีความคล้ายกับสินค้า</p>

	ประเภทเสื้อผ้า เครื่องแต่งกายต่างๆ ดังนั้น ผู้ประกอบการ SMEs สามารถสร้างความร่วมมือระหว่างกันเพื่อเข้าสู่ตลาดอย่างเข้มแข็งได้ เช่น การจัดงานแสดงสินค้ารวมกลุ่มงานอินเทอร์เน็ทและแนวแฟชั่นยุคใหม่
การเข้าสู่ตลาดโดยการส่งออกทางตรง (Direct Export)	
กลุ่มเป้าหมายทางการตลาด (Target Market)	<ul style="list-style-type: none"> - กลุ่มวัยรุ่น : กลุ่มที่มีอิทธิพลต่อแฟชั่นการแต่งกายและการสวมใส่เครื่องประดับ - กลุ่มวัยทำงาน: กลุ่มลูกค้าขนาดใหญ่ที่มีหน้าที่การงานและรายได้มั่นคง - กลุ่มวัยกลางคนขึ้นไป : กลุ่มที่มองว่าเครื่องประดับไม่เพียงตกแต่งร่างกาย แต่เป็นการเก็บออมอีกรูปแบบหนึ่ง
การวางตำแหน่งผลิตภัณฑ์ (Product Positioning)	<u>ควรเน้นเป็นสินค้าที่มีคุณภาพสูง มีรูปแบบและราคาเหมาะสมในแต่ละกลุ่ม</u>
ผลิตภัณฑ์ (Product)	<ul style="list-style-type: none"> - <u>นำเสนอสินค้าที่ตรงกับความต้องการของกลุ่มผู้บริโภคหลักในตลาดเกาหลีใต้</u> <u>กลุ่มวัยรุ่น</u> : ผู้ประกอบการควรเน้นสินค้าประเภทแฟชั่น หรือเครื่องประดับเงิน สามารถสวมใส่กับเสื้อผ้าได้หลากหลาย หรือเครื่องประดับที่เป็นคู่ ใส่คู่กับหญิง-ชาย ที่เป็นแฟนกัน เป็นต้น <u>กลุ่มวัยทำงาน</u> : เน้นสินค้าที่มีมูลค่าสูงขึ้นมาจากกลุ่มวัยรุ่น เช่น เครื่องประดับเงินทอง หรือ แพลทินัม ที่มีการประดับตกแต่งด้วยอัญมณี หรือเพชร เป็นต้น <u>กลุ่มผู้บริโภควัยกลางคนขึ้นไป</u> : เน้นสินค้าเครื่องประดับที่สามารถเก็บออมได้ด้วย เช่น เครื่องประดับทองที่มีกะรัตสูงขึ้นไป เป็นต้น
	<ul style="list-style-type: none"> - <u>ศึกษาตลาดที่มีอิทธิพลต่อแฟชั่น กระแสความนิยมของผู้บริโภคเกาหลีใต้</u> <p>ผู้ประกอบการ SMEs ควรมีการศึกษาถึงประเทศที่มีอิทธิพลต่อแฟชั่น กระแสความนิยมหรือรสนิยมของผู้บริโภคชาวเกาหลีอยู่ตลอดเวลา</p>
ระดับราคา (Price)	<ul style="list-style-type: none"> - <u>กำหนดระดับราคาสินค้าให้ตรงกับศักยภาพของกลุ่มผู้บริโภค</u> <p>ผู้ประกอบการไทยสามารถสร้างตลาดใหม่ โดยเริ่มต้นจากการตั้งระดับราคาที่ไม่สูงมากนัก เพื่อเจาะไปยังกลุ่มตลาดวัยรุ่นก่อน เนื่องจากตลาดผู้บริโภคกลุ่มนี้มีอิทธิพลต่อแฟชั่นและการแต่งกายในตลาดเกาหลี</p>
ช่องทางการจัดจำหน่าย (Place)	<ul style="list-style-type: none"> - <u>พิจารณาช่องทางการจัดจำหน่ายในตลาดที่เหมาะสม</u> <p>ผู้ประกอบการควรพิจารณากลุ่มเป้าหมายควบคู่กับการพิจารณาช่องทางการจัดจำหน่ายที่เหมาะสม</p>
การส่งเสริมการตลาด (Promotion)	เช่น การโฆษณาผ่านนิตยสารสื่อสิ่งพิมพ์ที่เกี่ยวข้องกับแฟชั่นหรือธุรกิจอัญมณีและเครื่องประดับ นอกจากนี้ หากกลุ่มเป้าหมายเป็นกลุ่มวัยรุ่น ก็สามารถทำการประชาสัมพันธ์ผ่านทางดารา นักแสดง หรือบุคคลรุ่นใหม่ที่มีชื่อเสียง เป็นต้น

อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม

สินค้าประเภทสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มของเกาหลีใต้มีกำแพงภาษีนำเข้าอยู่ที่ประมาณร้อยละ 8 สำหรับสินค้าประเภทสิ่งทอ และร้อยละ 13 สำหรับสินค้าประเภทเครื่องนุ่งห่ม ซึ่งภายใต้สาระสำคัญของความตกลงการเปิดเสรีการค้าสินค้าอาเซียน – เกาหลี (Trade in Goods : TIG) เกาหลีใต้ได้เปิดตลาดนี้โดยกำหนดการลด / ยกเลิกภาษีของสินค้าส่วนใหญ่ไว้ในกลุ่มสินค้าลดภาษีปกติ (Normal Track : NT) ซึ่งจะต้องลดภาษีลงเหลือร้อยละ 0 ภายในระยะเวลาที่ได้ตกลงกันไว้ โดยจะเริ่มลดภาษีจากอัตราภาษีฐานในปี 2005 มีเพียงสินค้าในกลุ่มสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มบางส่วนที่ถูกระบุอยู่ในกลุ่มสินค้าอ่อนไหว (Sensitive Track : ST) ซึ่งเกาหลีใต้จะต้องลดภาษีของสินค้ากลุ่มนี้ลงเหลือร้อยละ 0 – 5 ไม่ช้ากว่าวันที่ 1 มกราคม 2016 ซึ่งนอกจากการเปิดตลาดด้วยการให้สิทธิพิเศษทางภาษีนำเข้าแล้ว สาระสำคัญของความตกลง AKFTA ยังกำหนดกฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า (Rules of Origin) สำหรับสินค้าสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม โดยให้สิทธิในการสะสมถิ่นกำเนิดอีกด้วย

จากการยกเลิกภาษีสำหรับสินค้าสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม รวมทั้งการให้สิทธิในการสะสมถิ่นกำเนิดสินค้าเพื่อนำสินค้าเข้าไปยังตลาดเกาหลีใต้ ภายใต้ข้อตกลงความร่วมมือด้านการค้าอาเซียน – สาธารณรัฐเกาหลีข้างต้น คณะผู้วิจัยได้พิจารณาโอกาสของผู้ประกอบการ SMEs ไทยในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม ดังนี้

- ผลจากการลดภาษีนำเข้าสำหรับสินค้าสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม เป็น 0 ทันทีที่มีผลบังคับใช้หรือลดภาษีเป็น 0 ภายในวันที่ 1 มกราคม 2008 เกือบทั้งหมด มีสินค้าเพียงบางส่วนที่ถูกกำหนดให้อยู่ในกลุ่มสินค้าอ่อนไหว (Sensitive List) โดยทางเกาหลีจะลดภาษีลงเหลือร้อยละ 5 ภายในวันที่ 1 มกราคม 2016 เป็นการเปิดโอกาสในการขยายอัตราการเติบโตของสินค้าสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มในตลาดเกาหลีใต้ ทั้งสินค้าหลักที่เกาหลีใต้นำเข้าจากไทยและสินค้าประเภทอื่นๆในอุตสาหกรรม
- เพิ่มโอกาสในการขยายตัวทางการค้าระหว่างประเทศของผู้ประกอบการ SMEs ไทย จากต้นทุนการนำเข้าสินค้าวัตถุดิบสิ่งทอจากเกาหลีใต้ลดลง เนื่องจากเกาหลีใต้เป็นประเทศลำดับที่ 6 ที่ผู้ประกอบการนำเข้าสินค้าสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม ทั้งนี้ ผู้ประกอบการส่วนใหญ่จะมีการนำเข้าสินค้าวัตถุดิบประเภทสิ่งทอถึงร้อยละ 90.75 ของการนำเข้าทั้งหมด
- เปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการ SMEs ไทย ได้กระจายฐานกำลังการผลิตหรือขยายหุ้นส่วนเศรษฐกิจไปยังกลุ่มประเทศสมาชิกในภูมิภาคอาเซียนมากขึ้น เนื่องจากสามารถใช้สิทธิในการสะสมถิ่นกำเนิดสินค้า ซึ่งส่งผลให้ต้นทุนการผลิตและการตลาดของสินค้าลดลง ทำให้

ศักยภาพการส่งออกของผู้ผลิตภายในกลุ่มประเทศสมาชิกมีมากขึ้น เช่น การร่วมมือกับประเทศอินโดนีเซียซึ่งเป็นแหล่งวัตถุดิบ และการร่วมมือกับประเทศเวียดนามซึ่งเป็นแหล่งแรงงานที่มีอัตราค่าจ้างต่ำ

- เกิดแรงผลักดันให้ผู้ประกอบการ SMEs มีการพัฒนาปรับปรุงประสิทธิภาพในการผลิต และการบริการ จากการแข่งขันภายในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียนมากยิ่งขึ้น โดยมีแนวโน้มว่าศูนย์กลางอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม จะปรับทิศทางสู่ทวีปเอเชียในที่สุด เพราะปัจจุบันกว่าร้อยละ 80 ของ Chemical Fiber และร้อยละ 75 ของการปั่นฝ้ายอยู่ในประเทศแถบเอเชีย โดยตลาดในแถบเอเชียมีการผลิตและขายกันเองภายในภูมิภาคเพิ่มขึ้น และมีแนวโน้มที่จะขยายตัวอย่างต่อเนื่องจากการมีข้อตกลงการค้าเสรีระหว่างอาเซียนกับประเทศต่างๆ¹

จากการศึกษาข้อมูล World Trade Atlas ประเทศคู่ค้าที่สำคัญของเกาหลีใต้ส่วนใหญ่เป็นประเทศในแถบเอเชีย ซึ่งหากวิเคราะห์ประเทศที่เป็นคู่แข่งกับไทย จะพบว่า ประเทศคู่แข่งชั้นที่มีศักยภาพในตลาดเกาหลีใต้สูงที่สุด คือประเทศจีน โดยมีส่วนแบ่งทางการตลาดเป็นอันดับ 1 ในทุกรายการสินค้าอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มที่เกาหลีใต้นำเข้า รองมาเป็นประเทศอิตาลี และญี่ปุ่น ในขณะที่คู่แข่งชั้นสำคัญในอาเซียน ได้แก่ ประเทศเวียดนาม อินโดนีเซีย พม่า ฟิลิปปินส์ และสิงคโปร์

อย่างไรก็ตาม ถ้าพิจารณาสินค้าส่งออกในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มของไทยไปยังตลาดเกาหลีใต้ คณะผู้วิจัยพบว่ารายสินค้าที่สร้างมูลค่าการส่งออกให้กับผู้ประกอบการไทยอย่างเด่นชัดในหมวดสินค้าสิ่งทอ ได้แก่ สินค้าประเภทฝ้าย (HS52) มีสัดส่วนการนำเข้าของเกาหลีจากไทยที่ร้อยละ 18.0 จากการนำเข้าสินค้าสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มทั้งหมด และสินค้าประเภทเส้นใยสังเคราะห์ (HS55) มีสัดส่วนการนำเข้าถึงร้อยละ 31.0 ทั้งนี้ สินค้าสิ่งทอทั้ง 2 ประเภท ยังเป็นสินค้าที่ตลาดเกาหลีใต้มีความต้องการในอันดับสูงอีกด้วย สำหรับสินค้าเครื่องนุ่งห่มทั้ง 2 ประเภท (Knit Apparel / Woven Apparel) เกาหลีใต้นำเข้าจากไทยเป็นมูลค่ารองจากสินค้าสิ่งทอทั้ง 2 ประเภทข้างต้น โดยในปี 2007 เกาหลีใต้นำเข้าสินค้าเครื่องนุ่งห่มจากไทยเป็นมูลค่า 19.50 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

อาจกล่าวได้ว่า สินค้าในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มไทยที่เข้าไปยังตลาดเกาหลีใต้ แบ่งเป็นสินค้า 2 กลุ่มใหญ่ๆ ได้แก่ สินค้าวัตถุดิบในรูปของสิ่งทอ (ฝ้ายและเส้นใยสัง

¹ “อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม อนาคตที่ยังคงสดใส” หนังสือพิมพ์ Business Thai, 21 - 27 กรกฎาคม 2551, หน้า 18.

ประดิษฐ์) และสินค้าเครื่องนุ่งห่มในรูปของเสื้อผ้าสำเร็จรูป โดยสินค้าดังกล่าว มีคู่แข่งที่สำคัญ นอกอาเซียน ได้แก่ จีน ญี่ปุ่น อิตาลี ในขณะที่คู่แข่งสำคัญในอาเซียนด้วยกัน ได้แก่ เวียดนาม อินโดนีเซีย พม่า ฟิลิปปินส์ และสิงคโปร์

ข้อได้เปรียบของอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มไทยในตลาดเกาหลีใต้

- ภายใต้ข้อตกลงการค้าเสรีอาเซียน – สาธารณรัฐเกาหลี ได้เปิดโอกาสให้มีการสะสมถิ่นกำเนิดสินค้าสำหรับสินค้าประเภทสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มระหว่างประเทศภาคี ทำให้สร้างความได้เปรียบในการร่วมมือกันระหว่างกลุ่มประเทศสมาชิก ในขณะที่ประเทศไทยมีที่ตั้งเหมาะสมในการเป็นศูนย์กลางของภูมิภาค ส่งผลให้ต้นทุนการผลิตและการตลาดของสินค้าสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มลดลง รวมทั้งเพิ่มศักยภาพการส่งออกของผู้ผลิตภายในกลุ่มประเทศสมาชิกและไทยไปยังตลาดเกาหลีใต้มากขึ้น
- ตลาดสินค้าสิ่งทอในเกาหลีมีแนวโน้มการขยายตัวในการนำเข้าที่ดี จากข้อมูล Textile & Fashion Korea 2007 ระบุว่าธุรกิจเครื่องนุ่งห่มส่วนใหญ่ในเกาหลีใต้นิยมนำเข้าวัตถุดิบจากต่างประเทศ เช่น สินค้าประเภทเส้นใย และเส้นด้าย ทำให้การผลิตในเกาหลีเองลดลงร้อยละ 16 ในปี 2006 และคาดว่าจะลดลงอย่างต่อเนื่องในปี 2007 ซึ่งประเทศไทยติดอันดับประเทศ TOP 15 ในทุกประเภทสินค้าสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มหลักที่เกาหลีใต้มีการนำเข้าจากต่างประเทศ
- จากข้อมูลของ Korea National Statistical Office (KNSO) ถึงตัวเลขการซื้อขายสินค้าผ่านช่องทางอินเทอร์เน็ตในประเทศเกาหลี พบว่า สินค้าประเภทเสื้อผ้าแฟชั่น และสินค้าแฟชั่นต่างๆ มีมูลค่าเป็นอันดับ 1 ที่ผู้บริโภคนิยมซื้อขายผ่านทางอินเทอร์เน็ต โดยในปี 2007 มีมูลค่าซื้อขายที่ 2,714 พันล้านวอน เป็นสัดส่วนถึงร้อยละ 17.21 ของมูลค่าการซื้อขายผ่านช่องทางนี้ทั้งหมด ซึ่งพฤติกรรมผู้บริโภคของชาวเกาหลีใต้อ้างอิงได้ว่า สามารถสร้างโอกาสและข้อได้เปรียบสำหรับผู้ประกอบการ SMEs ไทยได้ หากผู้ประกอบการมีการพัฒนาระบบซื้อขายสินค้าเสื้อผ้าแฟชั่นออนไลน์ที่มีความน่าเชื่อถือ และสามารถเข้าถึงผู้บริโภคชาวเกาหลีใต้ นอกจากนี้ช่องทางดังกล่าว ยังเป็นการประหยัดต้นทุน ลดความเสี่ยงของผู้ประกอบการ SMEs และสามารถเข้าถึงผู้บริโภคได้โดยตรงอีกด้วย

ข้อเสียเปรียบของอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มไทยในตลาดเกาหลีใต้

- การที่ไทยยังไม่ร่วมลงนามข้อตกลงการค้าเสรีอาเซียน – สาธารณรัฐเกาหลี ทำให้สูญเสียความได้เปรียบในสิทธิประโยชน์ต่างๆ เช่น การลดภาษีการนำเข้าสินค้า ในขณะที่ประเทศอื่นๆในภูมิภาคอาเซียนได้รับสิทธิประโยชน์แล้ว

- อุปสรรคที่สำคัญอีกประการในการทำธุรกิจในตลาดเกาหลีใต้ คือ ภาษา เนื่องจากปัจจุบันชาวเกาหลีส่วนใหญ่ยังมีการใช้ภาษาอังกฤษค่อนข้างน้อย และข้อมูลในหน่วยงานต่างๆ ของเกาหลีส่วนใหญ่เป็นภาษาเกาหลี ดังนั้น การหาข้อมูลของผู้ประกอบการค่อนข้างลำบาก

ทั้งนี้ คณะผู้วิจัยพิจารณาแนวทางการเข้าสู่ตลาดเกาหลีใต้ภายใต้ความตกลงเสรีการค้า อาเซียน – เกาหลี และกลยุทธ์ด้านการตลาดที่เหมาะสมกับผู้ประกอบการ ดังนี้

การเข้าสู่ตลาดโดยการส่งออกทางอ้อม (Indirect Export)	
กลยุทธ์	รายละเอียด
กลุ่มเป้าหมายทางการตลาด (Target Market)	- ผู้ผลิตเครื่องนุ่งห่มในเกาหลีใต้ - เอเยนต์ หรือ ผู้ค้าส่งสินค้าสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มในตลาดเกาหลีใต้
การวางตำแหน่งผลิตภัณฑ์ (Product Positioning)	<u>วางตำแหน่งเป็นผู้ผลิตสินค้าสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มคุณภาพ เน้นการพัฒนา</u> <u>วัตถุดิบเฉพาะและการออกแบบอย่างเชี่ยวชาญสำหรับเสื้อผ้าในเขตร้อน</u> <i>(Tropical / Summer Collection)</i>
ผลิตภัณฑ์ (Product)	- <u>พัฒนาสินค้าให้มีความสามารถในการแข่งขันระยะยาว</u> เพิ่มมูลค่าสินค้าด้วยการพัฒนาวัตถุดิบสิ่งทอ เช่น การใช้นาโนเทคโนโลยีในการผลิต การประยุกต์ใช้พลาสติกเพื่อเพิ่มมูลค่าสิ่งทอทางการกีฬา การพัฒนาวัสดุสิ่งทอทำให้ผ้ามีคุณสมบัติต่าง ๆ กัน เช่น สามารถจัดการความชื้นด้วยตัวเอง เป็นต้น
	- <u>ยกระดับการผลิตสินค้าสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มของผู้ประกอบการ SMEs ไทย</u> จากการศึกษาพบว่า มีผู้ประกอบการน้อยรายที่จะพัฒนาไปถึงการสร้างตราสินค้าของตนเอง เนื่องจาก มีความเสี่ยงและไม่คุ้มค่าในการลงทุนสร้างตราสินค้า อย่างไรก็ตาม การพัฒนาโดยมีตราสินค้าเองนั้น จะเป็นการยกระดับสถานะของสินค้าสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มของไทย รวมทั้งเป็นการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันระยะยาว
ระดับราคา (Price)	- <u>ใช้โอกาสจาก AKFTA ในการนำเสนอความได้เปรียบด้านราคาสินค้า</u> นำเสนอความได้เปรียบนี้กับผู้นำเข้าหรือเอเยนต์ชาวเกาหลี
ช่องทางการจัดจำหน่าย (Place)	- <u>เข้าถึงตลาดเชิงรุกจากการสนับสนุนของหน่วยงานภาครัฐ</u> การที่จะเข้าถึงผู้นำเข้าในประเทศเกาหลี ผู้ประกอบการ SMEs ไทยจะต้องได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐในเชิงรุก เพื่อเข้าถึงผู้ค้าในเกาหลีได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การติดต่อทำ Business Matching การออกงานแสดงสินค้าในประเทศเกาหลี เป็นต้น
การส่งเสริมการตลาด (Promotion)	- <u>นำเสนอคุณภาพสินค้าสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มไทย</u> การส่งเสริมการตลาด สามารถทำได้โดยการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ เพื่อประชาสัมพันธ์คุณภาพสินค้าสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มจากแรงงานฝีมือไทย รวมทั้งนำเสนอความเชี่ยวชาญเฉพาะตัวในการออกแบบและผลิตวัตถุดิบสำหรับเสื้อผ้า

	เขตร้อนให้กับผู้นำเข้าหรือเอเยนต์ในตลาดเกาหลีใต้ได้รับทราบ
การเข้าสู่ตลาดโดยการส่งออกทางตรง (Direct Export)	
กลุ่มเป้าหมายทางการตลาด (Target Market)	- กลุ่มวัยรุ่น : กลุ่มที่มีอิทธิพลต่อแฟชั่นการแต่งกาย - กลุ่มวัยทำงาน : กลุ่มลูกค้าขนาดใหญ่ที่มีหน้าที่การงานและรายได้มั่นคง
การวางตำแหน่งผลิตภัณฑ์ (Product Positioning)	<u>วางตำแหน่งสินค้าสิ่งทอเครื่องนุ่งห่มในตลาดเกาหลีใต้โดยเป็นผู้นำด้านการดีไซน์เสื้อผ้าแฟชั่นฤดูร้อน (Summer Collection) ด้วยวัตถุดิบที่เหมาะสมและมีคุณภาพ</u>
ผลิตภัณฑ์ (Product)	- <u>วางตำแหน่งสินค้าในตลาดเกาหลีอย่างชัดเจน และเป็นแนวทางเดียวกัน</u> กลุ่มวัยรุ่น : เน้นสินค้าเสื้อผ้าแฟชั่น มีรูปทรงทันสมัยและมีสีสันสดใส สามารถใส่เข้ากับทรงผม ร้องเท้า และเครื่องประดับต่างๆได้ กลุ่มวัยทำงาน : เน้นรูปแบบดูดี ทันสมัยและมีคุณภาพ
ระดับราคา (Price)	- <u>กำหนดระดับราคาสินค้าให้ชัดเจนและตรงกับศักยภาพของกลุ่มเป้าหมาย</u> ตั้งราคาให้กับกลุ่มวัยรุ่นและกลุ่มวัยทำงานให้มีความแตกต่างกันอย่างเหมาะสม โดยสินค้าสำหรับกลุ่มวัยรุ่นมีราคาต่ำกว่าวัยทำงานเนื่องจากมีกำลังการซื้อต่ำกว่าและไม่เน้นการแต่งตัวด้วยสินค้าแบรนด์เนมมากนัก
ช่องทางการจัดจำหน่าย (Place)	- <u>เข้าถึงช่องทางการจัดจำหน่ายสินค้าไปยังผู้บริโภคอย่างมีประสิทธิภาพ</u> ช่องทางในแหล่งช้อปปิ้ง และช่องทางผ่านเว็บไซต์เป็นอีกช่องทางหนึ่งที่มีศักยภาพสูงในปัจจุบัน
การส่งเสริมการตลาด (Promotion)	- <u>ดำเนินการส่งเสริมการตลาดอย่างตรงจุด</u> โฆษณาหรือทำการประชาสัมพันธ์ผ่านทางศิลปินดารา นักแสดง หรือบุคคลรุ่นใหม่ที่มีชื่อเสียง นอกจากนี้ ยังสามารถโฆษณาผ่านทางอินเทอร์เน็ต และหนังสือแมกกาซีน
การเข้าสู่ตลาดโดยพันธมิตรเชิงกลยุทธ์ (Strategic Alliances)	
กลุ่มเป้าหมายทางการตลาด (Target Market)	- ผู้ผลิตเครื่องนุ่งห่มในตลาดเกาหลีใต้ - เอเยนต์ / ผู้ประกอบการค้าส่ง / ค้าปลีกในตลาดเกาหลีใต้
การวางตำแหน่งผลิตภัณฑ์ (Product Positioning)	<u>เป็นผู้ผลิตสินค้าสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มคุณภาพ เน้นการออกแบบอย่างเชี่ยวชาญ และมีการพัฒนาวัตถุดิบคุณภาพสำหรับเสื้อผ้าในเขตร้อนอย่างต่อเนื่อง</u>
ผลิตภัณฑ์ (Product)	- <u>สร้างศักยภาพในการผลิตสินค้าเพื่อสร้างความเชื่อมั่น</u> การพัฒนาไปสู่การเป็นพันธมิตรเชิงกลยุทธ์นั้น ผู้ประกอบการ SMEs จำเป็นจะต้องสร้างความเชื่อมั่นในศักยภาพการผลิต คุณภาพของสินค้า ตลอดจนกระบวนการจัดการในองค์กรให้คู่ค้าในตลาดเกาหลีใต้มีความเชื่อใจและเชื่อมั่นในศักยภาพอย่างแท้จริง
ระดับราคา (Price)	- <u>ใช้โอกาสจาก AKFTA ในการนำเสนอความได้เปรียบด้านราคาสินค้า</u> นำเสนอความได้เปรียบนี้กับกลุ่มเป้าหมาย
ช่องทางการจัดจำหน่าย	การเข้าสู่ตลาดเกาหลีใต้โดยใช้วิธีพันธมิตรเชิงกลยุทธ์ เป็นการลดความเสี่ยงจาก

<p>(Place) และการส่งเสริมการตลาด (Promotion)</p>	<p>การที่ผู้ประกอบการไทยเข้าไปลงทุนเองโดยตรง ดังนั้นช่องทางการจัดจำหน่ายในตลาดและการประชาสัมพันธ์หรือการส่งเสริมการขายในตลาด จึงเป็นหน้าที่ของทางพันธมิตรทางการค้าซึ่งมีความเชี่ยวชาญและคุ้นเคยกับผู้บริโภคโดยตรง</p>
--	---

อุตสาหกรรมดิจิทัลคอนเทนต์

อุตสาหกรรมดิจิทัลคอนเทนต์เป็นอุตสาหกรรมที่สร้างผลประโยชน์แก่ประเทศทั้งในด้านเศรษฐกิจและฝีมือแรงงาน ทำให้หลายประเทศในภูมิภาค เช่น อินเดีย จีน เวียดนาม มาเลเซีย สิงคโปร์ รวมถึงประเทศไทย พยายามสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันเพื่อให้เป็นศูนย์กลางการผลิตหรือแรงงานทางด้านดิจิทัลคอนเทนต์ในภูมิภาค ปัจจุบันเกาหลีใต้ได้วางตำแหน่งเป็น Creative ด้าน Character แล้วนำมาทำการตลาดระดับโลก (Global Marketing) โดยจะหา Outsource ด้านการผลิตที่ต้นทุนต่ำจากต่างประเทศต่างๆ ซึ่งหลายประเทศก็พยายามเข้ามาช่วงชิงตลาดดิจิทัลคอนเทนต์ในเกาหลีใต้

ทั้งนี้ สำคัญในความตกลงว่าด้วยการค้าบริการระหว่างอาเซียน-เกาหลีที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมดิจิทัลคอนเทนต์ไทย ได้กำหนดข้อตกลงไว้ คือ ให้ต่างชาติเข้ามาถือหุ้นได้ 100% สำหรับการเข้ามาประกอบธุรกิจนำเที่ยวในเกาหลีใต้ และให้บุคลากรเข้าไปทำงานได้ผ่านการโอนย้ายในบริษัท อย่างไรก็ตาม การมีข้อตกลงการเสรีอาเซียน-เกาหลีนั้น มีส่วนผลักดันให้เกิดความร่วมมือกันส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมดิจิทัลคอนเทนต์ และจะก่อให้เกิดประโยชน์แก่อุตสาหกรรมและผู้ประกอบการในธุรกิจเป็นอย่างมาก เนื่องจาก ก่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ รวมไปถึงโอกาสในการเจรจาทางธุรกิจที่จะเกิดขึ้นต่อไปในอนาคต

อย่างไรก็ตาม นักธุรกิจชาวเกาหลีใต้นั้นค่อนข้างพิถีพิถันในการเลือก Outsource ที่มาทำงานร่วมกัน โดยปัจจัยอันดับแรกๆ ที่เป็นเกณฑ์ในการตัดสินใจเลือก คือ การใช้ซอฟต์แวร์ตามที่บริษัทกำหนด งานที่มีคุณภาพ และการตรงต่อเวลา รวมทั้งลักษณะของผู้ประกอบการเกาหลีจะเป็นลักษณะตรงไปตรงมา ซึ่งต่างจากผู้ประกอบการญี่ปุ่นที่หากจะเลือก Outsource จะพิจารณาเรื่องการเอาใจของ Outsource ด้วย อย่างไรก็ตาม ผู้ประกอบการเกาหลีเป็นคนจริงจัง ทุกโปรเจกจะมีช่วงเวลาที่กำหนดส่งงาน และการได้รับค่าจ้างในแต่ละช่วงการส่งงานจะไต่ทีเปอร์เซ็นต์ และมีการปิดงานที่รอบ ดังนั้นผู้ประกอบการเกาหลีจะเลือกบริษัทที่สามารถทำงานได้ตรงเวลาตามที่ตกลงกันไว้ ดังนั้นเรื่องของเวลาเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดในการพิจารณาเลือกเป็น Outsource ปัจจัยลำดับต่อมา คือ เรื่องคุณภาพงาน ซึ่งสองปัจจัยนี้จะเป็นเกณฑ์หลัก

ในการตัดสินใจเลย อย่างไรก็ตาม หากคุณภาพใกล้เคียงกัน อย่างไรก็ตามในประเทศไทย เวียดนาม มาเลเซีย และฟิลิปปินส์ ผู้ประกอบการเกาหลีจะพิจารณาเลือกจากปัจจัยทางด้านราคาแทน ปัจจัยด้านคุณภาพ

คณะผู้วิจัย พิจารณาเห็นว่า ประเทศที่เป็นคู่แข่งของไทยในตลาดเกาหลีจะเน้นความสามารถทางด้านวิธีการจัดการจับคู่ทางธุรกิจ และการได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาลอย่างเต็มที่ ซึ่งคณะผู้วิจัย เห็นว่า ผู้ประกอบการไทยมีความได้เปรียบกว่าคู่แข่งในการเข้าสู่ตลาดเกาหลี เนื่องจาก ขณะนี้ตลาดเกาหลีต้องการจ้าง Outsource ที่สามารถผลิตงานได้ตามความต้องการ ซึ่งความสามารถของผู้ประกอบการไทยในการผลิตงานเป็นที่ยอมรับของนานาประเทศขาดเพียงแต่โอกาสและวิธีการจัดการด้านธุรกิจ เนื่องจาก บุคลากรที่ทำงานทางด้านนี้จะเป็นคนจีนสูง จึงไม่มีทักษะทางด้านภาษาเกาหลีมากนัก รวมทั้ง ผู้ประกอบการไทยเพิ่งจะเริ่มหันมาทำธุรกิจกับชาวเกาหลี ดังนั้น ควรศึกษาวัฒนธรรมในการทำงานและการดำเนินธุรกิจของชาวเกาหลี เพื่อที่จะสามารถทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตาม ทักษะเหล่านี้สามารถเรียนรู้และฝึกฝนได้

นอกจากนี้สิ่งที่ผู้ประกอบการไทยควรให้ความสำคัญ คือ ทักษะทางด้านภาษาอังกฤษ และภาษาเกาหลี เพราะ หากเทียบกับคู่แข่งรายอื่นในตลาดเกาหลีจะพบว่า ผู้ประกอบการไทยมีความสามารถทางด้านภาษาต่อยกกว่าคู่แข่งรายอื่น

ทั้งนี้ คณะผู้วิจัยได้สรุปการวิเคราะห์ข้อได้เปรียบหรือจุดแข็ง และข้อเสียเปรียบหรือจุดอ่อนของผู้ประกอบการ SMEs ไทยในอุตสาหกรรมดิจิทัลคอนเทนต์ไทย สำหรับการเข้าสู่ตลาดเกาหลีได้ ดังนี้

ข้อได้เปรียบของอุตสาหกรรมดิจิทัลคอนเทนต์ไทยในตลาดเกาหลีได้

- อุตสาหกรรมดิจิทัลคอนเทนต์จะได้รับประโยชน์ภายใต้ข้อตกลง AKFTA จากการสามารถเข้าไปลงทุนหรือก่อตั้งกิจการได้ 100%
- ต้นทุนค่าผลิตงานแอนิเมชันของไทยเฉลี่ยสูงที่สุด 600,000 บาท ต่ำสุดเฉลี่ยประมาณ 100,000 บาทต่อตอน ในขณะที่ทางเกาหลีได้มีต้นทุนเฉลี่ยหลายล้านบาทต่อตอน
- ปัจจุบันมีผู้ประกอบการไทยหลายรายที่เข้าไปยังตลาดดิจิทัลคอนเทนต์ในเกาหลี และมีผู้ประกอบการ SMEs ไทยบางรายกำลังเจรจา MOU กับทางบริษัทดิจิทัลคอนเทนต์ในเกาหลี เช่น บริษัท G Motif Production เป็นต้น

ข้อเสียเปรียบของอุตสาหกรรมดิจิทัลคอนเทนต์ไทยในตลาดเกาหลีใต้

- อุตสาหกรรมดิจิทัลคอนเทนต์ไทยยังอยู่ในระยะเริ่มต้น เมื่อเทียบกับคู่แข่งรายอื่นในตลาดเกาหลี ทำให้ขีดความสามารถในการแข่งขันของไทยยังต่ำกว่าคู่แข่งรายอื่น
- ผู้ประกอบการไทยส่วนใหญ่มีข้อจำกัดทางด้านภาษาอังกฤษและภาษาเกาหลี
- ผู้ประกอบการ SMEs ไทยหลายรายยังมีความเป็นศิลปินมากกว่านักการตลาด

ทั้งนี้ คณะผู้วิจัย ได้นำเสนอกลยุทธ์ด้านการตลาด นโยบายและแนวทางการปรับตัว สำหรับผู้ประกอบการ SMEs เพื่อให้เหมาะสมกับวิธีการเข้าสู่ตลาดที่ได้พิจารณาทั้ง 5 แนวทาง ดังนี้

1. การเข้าสู่ตลาดโดยการส่งออกทางอ้อม (Indirect Export)

จากการศึกษาและสัมภาษณ์เบื้องต้น ยังไม่พบว่าผู้ประกอบการ SMEs ในกลุ่มอุตสาหกรรมดิจิทัลคอนเทนต์มีการเข้าสู่ตลาดโดยการส่งออกทางอ้อม อย่างไรก็ตาม ทางเกาหลีใต้มีการแบ่งงานโปรเจกต์หนึ่งเป็นหลายส่วน และมีการจ้าง Outsource จากหลายบริษัทในการทำงานชิ้นหนึ่ง รวมทั้งผู้ประกอบการบางรายบอกว่าบางครั้งโปรเจกต์ที่ทางเกาหลีใต้เสนอมาเป็นโปรเจกต์ที่ใหญ่ บริษัทเดียวอาจจะทำการผลิตให้ไม่ได้ คณะผู้วิจัยจึง เห็นว่ามีแนวโน้มที่เป็นไปได้ในการที่จะมีผู้ประกอบการไทยรับงานในลักษณะ Wholesales แล้วกระจายให้บริษัทไทยรายอื่นๆ

2. การเข้าสู่ตลาดโดยการส่งออกทางตรง (Direct Export)

ปัจจุบันการเข้าสู่ตลาดโดยการส่งออกทางตรงในอุตสาหกรรมดิจิทัลคอนเทนต์ คือ การที่ผู้ประกอบการ SMEs และผู้ว่าจ้างในเกาหลีติดต่อกันโดยตรงผ่านช่องทางงานแสดงสินค้าอีคอมเมิร์ซ และหน่วยงานภาครัฐ เช่น SIPA, KOCCA เป็นต้น

ทางด้านอุตสาหกรรมดิจิทัลคอนเทนต์เกาหลีใต้พัฒนามาถึงขั้นตอนการทำเฉพาะส่วนของครีเอทีฟสตอรี่ และการทำ Business Model เนื่องจาก งานในส่วนการผลิตเป็นงานที่หนักและใช้เวลามาก ทาง SIPA คาดการณ์ว่า ผู้ประกอบการไทยจะได้ประโยชน์จากการรับงาน Outsource จากผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมดิจิทัลคอนเทนต์เกาหลีหลายร้อยล้านบาท

การดำเนินธุรกิจลักษณะ Outsource เหมาะสมกับบริษัทขนาดเล็กที่สามารถทำงานให้บริษัทใหญ่ ทำให้เกิดการถ่ายทอดความรู้ผ่านตัวผลงาน

3. การเข้าสู่ตลาดโดยถือสิทธิ์เครื่องหมายทางการค้า (Transfer of expertise or ideas)

ผู้ประกอบการ SMEs ไทยมีการนำตัวคาแรกเตอร์ของสินค้าคอนเทนต์เป็นกลยุทธ์หลักในการขยายตลาดต่างประเทศ ดังตัวอย่าง บริษัท วิริตา แอนิเมชัน จำกัด นำตัว “ปังปอนด์” เป็นคาแรกเตอร์หลักที่ออกไปบุกตลาดต่างประเทศ อาทิ ฮองกง จีน ในรูปแบบการ์ตูนแอนิเมชัน ฝรั่งเศส เนเธอร์แลนด์ เยอรมนี และเกาหลี ในรูปแบบของพีซีเกม

4. การเข้าสู่ตลาดโดยการลงทุนโดยตรงในประเทศคู่ค้า (Direct Investment)

ภายใต้ข้อตกลง AKFTA อนุญาตให้ผู้ประกอบการดิจิทัลคอนเทนต์สามารถเข้าประกอบธุรกิจในเกาหลีใต้ โดยสามารถเป็นผู้ถือหุ้นได้ 100% ทั้งนี้ จากการสัมภาษณ์ พบว่าหากมีการเข้าไปตั้งสำนักงานตัวแทนในเกาหลีใต้นั้น ผู้ประกอบการ SMEs จะมีต้นทุนเพิ่มทางด้านงบดำเนินงาน เช่น ค่าเช่าอาคารสถานที่ ค่าธรรมเนียมต่างๆ เป็นต้น ถึงแม้ว่าจะทำให้ผู้ประกอบการ SMEs ไทยสามารถเข้าใจความต้องการของลูกค้าเพิ่มขึ้นก็ตาม

5. การเข้าสู่ตลาดโดยพันธมิตรเชิงกลยุทธ์ (Strategic Alliances)

จากการศึกษา พบว่า มีกรณีตัวอย่างของผู้ประกอบการ SMEs ไทยที่ใช้กลยุทธ์นี้เพื่อขยายตลาดต่างประเทศในภูมิภาคเดียวกับเกาหลีใต้ เช่น บริษัท วิริตา แอนิเมชัน ร่วมมือกับบริษัท เนท์ ลีดเดอร์ โฮลดิ้งส์ ที่เปิดช่องทางทีวีดาวเทียม YR Asia นำการ์ตูนแอนิเมชันปังปอนด์ไปออกอากาศ ในมาเก๊า ฮองกง ไต้หวัน สิงคโปร์ อินโดนีเซีย มาเลเซีย และฟิลิปปินส์

โดย คณะผู้วิจัย พิจารณาเห็นว่า กลยุทธ์ด้านการตลาดในภาคอุตสาหกรรมบริการในแต่ละวิธีการเข้าสู่ตลาดมีความคล้ายคลึงกัน จึงได้นำเสนอกลยุทธ์ ดังนี้

การเข้าสู่ตลาดเกาหลีใต้	
กลุ่มเป้าหมายทางการตลาด (Target Market)	อุตสาหกรรมแอนิเมชันและเกมของไทยเป็นอุตสาหกรรมที่มีความโดดเด่นในด้านการสร้างมูลค่าแก่อุตสาหกรรมดิจิทัลคอนเทนต์ในภาพรวม โดยอุตสาหกรรมแอนิเมชันไทยในปัจจุบันสามารถแบ่งได้เป็น 3 กลุ่ม ตามลักษณะงานและการผลิต ได้แก่ Long Form Animation, Short Form Animation และ CG Services สำหรับอุตสาหกรรมเกมของไทยมีการเติบโตอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะเกมออนไลน์มีสัดส่วนครองตลาดมากที่สุดทั้งในไทยและเกาหลี ด้วยเหตุดังกล่าว คณะผู้วิจัย จึงแบ่งกลุ่มลูกค้าเป้าหมาย ดังนี้ Long Form Animation, Short Form Animation, CG Services และเกมออนไลน์
การวางตำแหน่งผลิตภัณฑ์ (Product Positioning)	เนื่องจากบุคลากรไทยมีทักษะทางด้านศิลปะและมีความคิดสร้างสรรค์ ความสามารถทำงานที่ประณีตเชิงศิลป์และสุนทรียศาสตร์ ซึ่งจัดได้ว่า

	<p>ความสามารถในเชิงศิลปะของบุคลากรไทยอยู่ในระดับสูง ผนวกกับผู้ประกอบการ SMEs ไทย มีข้อจำกัดทางด้านเงินลงทุน ดังนั้น ควรมีการร่วมมือกันระหว่างภาครัฐและเอกชน ในการสร้างภาพลักษณ์ทางด้านทักษะความสามารถทางด้านศิลปะและความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งสามารถตอบสนองความต้องการของผู้ว่าจ้างในการผลิต ที่ต้องการงานที่มีคุณภาพจาก Outsource</p>
ผลิตภัณฑ์ (Product)	<p>- <u>นำเสนอสินค้าที่มีศักยภาพและตรงกับความต้องการของกลุ่มลูกค้าเป้าหมาย</u></p> <p>ในฐานะของการเป็น Outsource แม้ว่าค่าจ้างในการผลิตของคนไทยจัดว่า ถูก ในสายตาของผู้ว่าจ้าง หากเทียบกับคู่แข่ง เช่น จีน อาจจะมีราคาที่สูงกว่า ดังนั้น สิ่งที่ควรยึดเป็นหลักในการนำเสนองาน คือ คุณภาพของงาน และความตรงต่อเวลา</p> <p>นอกจากนี้ ในตลาดเกาหลีค่อนข้างให้ความสำคัญกับซอฟต์แวร์ที่ถูกละเมิดลิขสิทธิ์ ดังนั้น ผู้ประกอบการ SMEs ไทยควรให้ความระมัดระวังกับเรื่องดังกล่าว</p>
ระดับราคา (Price)	<p>- <u>กำหนดระดับราคาสินค้าให้ตรงกับศักยภาพของกลุ่มผู้บริโภค</u></p> <p>ในระยะยาว “ราคา” ไม่ได้เป็นปัจจัยหลักที่ผู้ประกอบการเกาหลีพิจารณาคัดเลือกในการจ้างเป็น Outsource ดังนั้น ควรตั้งราคาที่เหมาะสมกับคุณภาพของงาน และสามารถแข่งขันได้เมื่อเทียบกับคู่แข่ง</p>
ช่องทางการจัดจำหน่าย (Place)	<p>- <u>เข้าถึงช่องทางการจัดจำหน่ายสินค้าไปยังผู้บริโภค</u></p> <p>ปัจจุบันการเข้าสู่ตลาดโดยการส่งออกทางตรงในอุตสาหกรรมดิจิทัลคอนเทนต์เกาหลี-ไทย คือ การที่ผู้ประกอบการ SMEs และผู้ว่าจ้างในเกาหลีติดต่อกันโดยตรงผ่านช่องทางงานแสดงสินค้า อีคอมเมิร์ซ และหน่วยงานภาครัฐ เช่น SIPA, KOCCA เป็นต้น</p> <p>ทางด้านอุตสาหกรรมดิจิทัลคอนเทนต์เกาหลีได้พัฒนามาถึงขั้นตอนการทำเฉพาะส่วนของครีเอทีฟสตอรี่ และการทำ Business Model เนื่องจาก งานในส่วนการผลิตเป็นงานที่หนักและใช้เวลามาก ทาง SIPA คาดการณ์ว่าผู้ประกอบการไทยจะได้ประโยชน์จากการรับงาน Outsource จากผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมดิจิทัลคอนเทนต์เกาหลีหลายร้อยล้านบาท</p>
การส่งเสริมการตลาด (Promotion)	<p>- <u>โฆษณาประชาสัมพันธ์ให้เป็นที่รู้จักในวงกว้าง</u></p> <p>ถึงแม้ว่าปัจจุบันประเทศไทยจะได้รับรางวัลระดับนานาชาติมากมายในสาขาธุรกิจด้านดิจิทัลคอนเทนต์ แต่จากการศึกษายังมีบางหน่วยงานของทางเกาหลีที่ยังไม่ทราบถึงศักยภาพในอุตสาหกรรมดิจิทัลคอนเทนต์ของไทย ดังนั้น กลยุทธ์ในการประชาสัมพันธ์เบื้องต้น คือ ต้องแสดงให้เห็นชาวเกาหลีและชนชาติอื่นๆ รับทราบถึงศักยภาพ ฝีมือแรงงาน และความคิดสร้างสรรค์ของคนไทย ผ่านการสื่อสารต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นตัวแทนหน่วยงานรัฐบาลของไทยในต่างแดน การประชาสัมพันธ์ในงานนิทรรศกาล หรืองานแสดงสินค้าต่างๆ เป็นต้น</p>

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

สาระสำคัญในความตกลงว่าด้วยการค้าบริการระหว่างอาเซียน-เกาหลีที่เกี่ยวข้องกับ อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทย ได้กำหนดข้อตกลงไว้ คือ ให้ต่างชาติเข้ามาถือหุ้นได้ 100% สำหรับการเข้ามาประกอบธุรกิจนำเที่ยวในเกาหลีใต้ และให้บุคลากรเข้าไปทำงานได้ผ่านการ โอนย้ายในบริษัท ขณะที่ไทยอนุญาตให้นักธุรกิจชาวเกาหลีเข้ามาประกอบธุรกิจในไทยผ่านการ จัดตั้งบริษัทจำกัด โดยถือหุ้นไม่เกินร้อยละ 49 และอนุญาตให้เฉพาะบุคคล 2 ประเภทเข้ามา พำนักชั่วคราวในไทยได้ คือ บุคคลต่างชาติที่เป็น business visitors เข้ามาพำนักได้ไม่เกิน 90 วัน และบุคคลต่างชาติที่เป็นผู้จัดการ ผู้เชี่ยวชาญ ผู้บริหารที่เข้ามาในประเทศไทยในลักษณะ ของการโอนย้ายภายในบริษัท (Intra-corporate transferee) โดยมาพำนักได้ครั้งละไม่เกิน 1 ปี และต่ออายุได้อีก 2 ครั้งๆ ละไม่เกิน 1 ปี รวมเป็น 3 ปี

อย่างไรก็ตาม เกาหลีใต้จัดเป็นตลาดท่องเที่ยวที่เติบโตอย่างรวดเร็วจากกำลังซื้อที่ เพิ่มขึ้นของประชาชน ส่งผลให้นักท่องเที่ยวเกาหลีใต้เดินทางไปยังต่างประเทศเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวเกาหลีใต้นิยมเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวระยะใกล้ในเอเชียทำให้ นักท่องเที่ยวเกาหลีใต้กลายเป็นตลาดนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศที่มีบทบาทสำคัญต่อการ ท่องเที่ยวของประเทศต่างๆ ในภูมิภาคเอเชีย นอกจากนี้ รัฐบาลเกาหลีใต้ได้มีการส่งเสริมการ ลงทุนจากต่างชาติมากขึ้นโดยเฉพาะธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวและบริการ โดยมีการ เตรียมความพร้อมทางด้านสาธารณูปโภคต่าง ๆ และปรับปรุงกฎระเบียบข้อบังคับเพื่อสร้าง แรงจูงใจให้คนต่างชาติเข้ามาลงทุนในเกาหลีใต้ อย่างเช่น ภายใต้ข้อตกลงการค้าเสรี AKFTA รัฐบาลเกาหลีใต้ยอมให้ต่างชาติถือหุ้นเป็นเจ้าของได้สัดส่วน 100% จึงเป็นช่องทางการลงทุนที่ดี ของผู้ประกอบการอาเซียนในการเข้าไปลงทุนในเกาหลีใต้

ทั้งนี้ คู่แข่งหลักของผู้ประกอบการไทยในตลาดเกาหลี คือ ผู้ประกอบการบริษัทตัวแทน ท่องเที่ยวชาวเกาหลีซึ่งมีเป็นจำนวนมาก และคนเกาหลีมีความเป็นชาตินิยมสูง จึงเลือกที่จะใช้ บริการของบริษัทเกาหลี ในขณะที่เดียวกันปัจจัยในการเลือกใช้สินค้าและบริการของคนเกาหลี คือ คุณภาพและความคุ้มค่าเงิน โดยเฉพาะในกลุ่มสินค้าและบริการเพื่อการพักผ่อน เนื่องจาก คน เกาหลีเป็นคนที่ทำงานหนักมาก และให้ความสำคัญกับช่วงเวลาที่มีโอกาสได้พักผ่อน ซึ่งเป็น โอกาสที่ดีที่ผู้ประกอบการบริษัทตัวแทนท่องเที่ยวของไทย ในการเข้าไปนำเสนอสินค้าและ บริการของไทยที่ตรงกับความต้องการของชาวเกาหลี และการเข้าไปตั้งบริษัทในประเทศเกาหลี จะเป็นการสร้างความน่าเชื่อถือและสะดวกให้กับนักท่องเที่ยวเกาหลี เพราะสามารถติดต่อกับ บริษัทตัวแทนท่องเที่ยวไทยได้โดยตรง ไม่ต้องผ่านกับบริษัทตัวแทนท่องเที่ยวหลายแห่งเหมือน เช่นในปัจจุบัน พร้อมทั้ง ผู้ประกอบการชาวไทยสามารถเข้าใจพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว

เกาหลีใต้โดยตรง ทำให้สามารถนำเสนอสินค้าและบริการที่ตรงกับความต้องการได้อย่างถูกต้อง และขณะเดียวกัน บริษัทตัวแทนท่องเที่ยวดังกล่าว สามารถที่จะเป็น Wholesaler ให้กับบริษัทตัวแทนท่องเที่ยวในไทย และช่วยลดอุปสรรคทางด้านภาษาให้กับบริษัทตัวแทนท่องเที่ยวในไทยด้วย อย่างไรก็ตาม การลงทุนเข้าไปตั้งบริษัทในเกาหลีนั้น จะมีค่าใช้จ่ายในการดำเนินธุรกิจที่สูงกว่าการจัดตั้งบริษัทในประเทศไทย 3 เท่า ดังนั้น ผู้ประกอบการไทยที่จะเข้าไปลงทุนในตลาดเกาหลีจะต้องมีศักยภาพทางการเงินในระดับหนึ่ง

ข้อได้เปรียบของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทยในตลาดเกาหลีใต้

- จากการศึกษาและสัมภาษณ์ พบว่า โอกาสทางการค้าของผู้ประกอบการท่องเที่ยวไทยได้รับจากข้อตกลง AKFTA นั้น ผู้ประกอบการไทยประเมินว่า หากมีบริษัทตัวแทนไทยไปลงทุนจัดตั้งบริษัทที่ประเทศเกาหลีจะเป็นผลดีต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย เนื่องจาก บริษัทดังกล่าวจะทำหน้าที่เป็น “Hub” ให้กับบริษัทนำเที่ยวรายอื่นของไทย และในขณะเดียวกันทำให้เกิดความใกล้ชิดกับลูกค้าชาวเกาหลีใต้ ทำให้สามารถทราบถึงความต้องการที่แท้จริงของชาวเกาหลีใต้ได้มากขึ้น รวมทั้งอาจมีต้นทุนที่ต่ำกว่าการติดต่อกับเอเยนต์ชาวเกาหลี
- ผู้ประกอบการไทยบางรายได้เปิดบริษัทตัวแทนท่องเที่ยวร่วมทุนกับคนเกาหลีในการทำตลาดท่องเที่ยวมาเป็นระยะเวลาอันยาวนาน จนเกิดความชำนาญและเข้าใจตลาดได้เป็นอย่างดี
- ปัจจัยในการเลือกใช้สินค้าและบริการของคนเกาหลี คือ คุณภาพและความคุ้มค่าเงิน โดยเฉพาะในกลุ่มสินค้าและบริการเพื่อการพักผ่อน เนื่องจาก คนเกาหลีเป็นคนที่ทำงานหนักมาก และให้ความสำคัญกับช่วงเวลาที่มีโอกาสได้พักผ่อน ซึ่งสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยวของไทยตรงกับความต้องการของชาวเกาหลี
- ประเทศไทยเป็นประเทศติดอันดับ 1 ใน 5 อันดับแรกที่ชาวเกาหลีใต้เลือกท่องเที่ยว โดยแหล่งท่องเที่ยวยอดนิยม ได้แก่ พัทยา กรุงเทพฯ ภูเก็ต เชียงใหม่ และสระบุรี
- กลุ่มตลาดที่สำคัญ คือ กลุ่มครอบครัว กลุ่มวัยทำงาน และกลุ่มนักเรียน นักศึกษา ที่มีการเดินทางเกือบทั้งปี โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่ม Incentive และกลุ่มกอล์ฟ ซึ่งจะเติบโตมากขึ้น รวมถึงกลุ่มฮันนีมูน

ข้อเสียเปรียบของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทยในตลาดเกาหลีใต้

- ปัจจุบันไทยผู้ประกอบการไทยที่สามารถพูดภาษาเกาหลีได้อย่างคล่องแคล่วมีน้อย
- คู่แข่งหลักของผู้ประกอบการไทยในตลาดเกาหลี คือ ผู้ประกอบการบริษัทตัวแทนท่องเที่ยวชาวเกาหลีซึ่งมีเป็นจำนวนมาก และคนเกาหลีมีความเป็นชาตินิยมสูง จึงเลือกที่จะใช้บริการของบริษัทเกาหลี

- ปัจจุบันชาวเกาหลีส่วนใหญ่ยังมีการใช้ภาษาอังกฤษค่อนข้างน้อย และข้อมูลในหน่วยงานต่างๆ ของเกาหลีส่วนใหญ่เป็นภาษาเกาหลี

คณะผู้วิจัย พิจารณาเห็นว่า วิธีการเข้าสู่ตลาดเกาหลีได้สำหรับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทยที่เหมาะสมกับผู้ประกอบการ SMEs ไทยในปัจจุบัน ได้แก่

- วิธีการเข้าสู่ตลาดทางอ้อม (Indirect Export)
- วิธีการเข้าสู่ตลาดทางตรง (Direct Export)
- วิธีการเข้าสู่ตลาดโดยการลงทุนโดยตรงในประเทศคู่ค้า (Direct Investment)
- วิธีการเข้าสู่ตลาดโดยพันธมิตรเชิงกลยุทธ์ (Strategic Alliances)

1. การเข้าสู่ตลาดโดยการส่งออกทางอ้อม (Indirect Export)

บริษัทท่องเที่ยวเกาหลีมีการจัดตั้งสำนักตัวแทน/สาขาที่ประเทศไทยเพื่อสามารถติดต่อกับบริษัทท่องเที่ยวในประเทศไทยได้ง่ายขึ้น และเป็นการลดข้อจำกัดทางด้านภาษา เพราะจะมีพนักงานคนไทยช่วยในการประสานงานกับบริษัทท่องเที่ยวของไทยที่ต้องการจัดทัวร์นำเที่ยวไปเกาหลี และในขณะเดียวกันสำนักตัวแทนเหล่านี้จะเป็นคนช่วยติดต่อประสานงานและอำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยวชาวเกาหลีที่เข้ามาเที่ยวในเมืองไทย ทำให้ผู้ประกอบการไทยที่มีปัญหาทางด้านภาษามีโอกาสในการทำตลาดหรือทดลองตลาดท่องเที่ยวเกาหลีได้

2. การเข้าสู่ตลาดโดยการส่งออกทางตรง (Direct Export)

เกาหลีใต้เป็นประเทศที่มีการใช้อินเตอร์เน็ตสูง และพฤติกรรมของชาวเกาหลีนิยมการหาข้อมูลท่องเที่ยวจากอินเทอร์เน็ต ผมนอกกับมีความเชื่อมั่นในการซื้อขายผ่านอินเทอร์เน็ต ดังนั้น จึงมีนักท่องเที่ยวเกาหลีสามารถติดต่อกับบริษัทนำเที่ยวของไทยโดยตรง นอกจากนี้ มีนักท่องเที่ยวเกาหลีบางส่วนขอข้อมูลผ่านหน่วยงานรัฐ เช่น การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และในกลับกัน บริษัทนำเที่ยวไทยสามารถติดต่อกับนักท่องเที่ยวเกาหลีได้ผ่านงานแสดงสินค้าด้านการท่องเที่ยวที่เกาหลีใต้

3. การเข้าสู่ตลาดโดยการลงทุนโดยตรงในประเทศคู่ค้า (Direct Investment)

บริษัทนำเที่ยวไทยบางส่วนมีการตั้งสำนักตัวแทนที่ประเทศเกาหลี เพื่อให้นักท่องเที่ยวเกาหลีสามารถติดต่อกับบริษัทท่องเที่ยวไทยได้โดยตรง ทำให้เกิดความใกล้ชิดและเข้าใจพฤติกรรมของลูกค้าเพิ่มขึ้น จึงสามารถนำเสนอโปรแกรมที่ตอบสนองความต้องการของลูกค้าได้ แต่ในขณะเดียวกันผู้ประกอบการไทยอาจประสบปัญหาเกี่ยวกับต้นทุนในการดำเนินการ เช่น

ค่าจ้างพนักงาน ค่าเช่าอาคารสถานที่ เป็นต้น ซึ่งต้นทุนเหล่านี้จะสูงกว่าการลงทุนในประเทศ
ไทยประมาณ 3 เท่า

อย่างไรก็ตาม การเข้าสู่ตลาดด้วยวิธีการดังกล่าว เป็นการใช้ประโยชน์และโอกาสจาก
ข้อตกลง AKFTA ได้อย่างเต็มที่ เนื่องจากภายใต้ข้อตกลงนี้ ทำให้ไทยสามารถเป็นผู้ถือหุ้นได้
100% ทำให้เพิ่มความสะดวกและการยืดหยุ่นในการบริหารงาน

4. การเข้าสู่ตลาดโดยพันธมิตรเชิงกลยุทธ์ (Strategic Alliances)

จากการศึกษา พบว่า ทางเกาหลีมีการส่งตัวแทนจากบริษัทนำเที่ยวมาติดต่อขอทำ
ธุรกิจร่วมกัน และในทางกลับกัน บริษัทนำเที่ยวไทยมีการดำเนินการดังกล่าวเช่นเดียวกัน
วัฒนธรรมการทำธุรกิจของเกาหลีใต้ค่อนข้างเชื่อถือได้ ซึ่งสามารถสร้างความเชื่อมั่นให้กับ
บริษัททัวร์ไทยในระดับหนึ่ง โดยรูปแบบทั่วไปที่นิยม คือ การส่งกรุ๊ปทัวร์ให้กันและกัน โดย
รูปแบบที่บริษัทตัวแทนท่องเที่ยวไทยและเกาหลีนิยมทำกันมีอยู่ 2 รูปแบบ คือ

1. บริษัทตัวแทนท่องเที่ยวของเกาหลี ซึ่งเป็นบริษัทตัวแทนท่องเที่ยวรายย่อยที่มี sub-
contract กับบริษัทตัวแทนท่องเที่ยวรายใหญ่ จะส่งนักท่องเที่ยวมาที่บริษัทรายใหญ่ดังกล่าว
ในขณะที่บริษัทรายใหญ่จะมี contract กับบริษัท wholesaler ในประเทศไทย
2. บริษัทตัวแทนท่องเที่ยวของเกาหลี ซึ่งเป็นบริษัทตัวแทนท่องเที่ยวรายย่อยจะเป็น
พันธมิตรกับบริษัทตัวแทนท่องเที่ยวในไทยทั้งรายใหญ่และรายย่อยโดยตรง

โดย คณะผู้วิจัย พิจารณาเห็นว่า กลยุทธ์ด้านการตลาดในภาคอุตสาหกรรมบริการในแต่
ละวิธีการเข้าสู่ตลาดมีความคล้ายคลึงกัน จึงได้นำเสนอกลยุทธ์ ดังนี้

การเข้าสู่ตลาดเกาหลีใต้	
กลุ่มเป้าหมายทางการตลาด (Target Market)	กลุ่มเป้าหมายที่มีศักยภาพในตลาดผู้บริโภคชาวเกาหลีใต้ (End user) สามารถ แบ่งออกเป็น กลุ่มนักศึกษา กลุ่มผู้หางานใหม่ กลุ่มหญิงโสด และกลุ่มกอล์ฟ
การวางตำแหน่งผลิตภัณฑ์ (Product Positioning)	กลยุทธ์สร้างความเข้มแข็งให้กับแบรนด์ประเทศไทย เพื่อให้แตกต่างกับคู่แข่งใน ตลาดเกาหลีใต้ โดยเน้นการสร้างความรู้สึกให้นักท่องเที่ยวสามารถรู้สึกอบอุ่น และผ่อนคลายจากการทำงานในชีวิตประจำวัน ในขณะที่เดียวกันยังเน้นเอกลักษณ์ “รอยยิ้ม” ของคนไทย ภายใต้คอนเซ็ปต์ “Amazing Thailand, Your smile, my smile”
ผลิตภัณฑ์ (Product)	- <u>นำเสนอสินค้าที่ตรงกับความต้องการของกลุ่มผู้บริโภคหลักในตลาดเกาหลีใต้</u> เนื่องจากผู้ประกอบการ SMEs มีความแตกต่างและมีข้อจำกัดในหลาย ด้านต่างจากผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดใหญ่ เช่น แหล่งเงินทุน จำนวนแรงงาน เป็นต้น ดังนั้น ควรทำตลาดแบบเจาะจง (Niche Market) เน้นผลิตภัณฑ์ที่ตรงกับ

	<p>ความต้องการของผู้บริโภคในแต่ละกลุ่มเป็นหลัก โดยการนำเสนอโปรแกรมทัวร์ให้เหมาะสมตามกลุ่มลูกค้า เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ กลุ่มคู่แต่งงานใหม่ นำเสนอในลักษณะ “Land of Sweet & Beautiful Memory” ▪ กลุ่มหญิงโสด นำเสนอในลักษณะ “Security, Shopping, Spa (3S)” ▪ กลุ่มกอล์ฟ นำเสนอในลักษณะ “Green of Relax and Business”
<p>ระดับราคา (Price)</p>	<p>- <u>กำหนดระดับราคาสินค้าให้ตรงกับศักยภาพของกลุ่มผู้บริโภค</u> ควรนำเสนอราคาให้เหมาะสมตามกลุ่มลูกค้า ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ กลุ่มคู่แต่งงานใหม่ จัดได้ว่าเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีกำลังซื้อปานกลาง เนื่องจากต้องมีการวางแผนทางการเงินสำหรับอนาคต ดังนั้น ควรนำเสนอราคาระดับปานกลาง โดยเน้นสถานที่ท่องเที่ยวที่โรแมนติก ▪ กลุ่มหญิงโสด จัดได้ว่าเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีกำลังซื้อสูง เนื่องจากเป็นกลุ่มที่ไม่มีภาระผูกพันทางการเงินในระยะยาวเท่าไรนัก สามารถนำเสนอราคาที่สูงได้ แต่สถานที่ท่องเที่ยวและที่พักควรเป็นสถานที่ที่สะดวกสบาย และมีความปลอดภัยสูง ▪ กลุ่มกอล์ฟ จัดได้ว่าเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีกำลังซื้อสูง เนื่องจาก อาจมีการเจรจาธุรกิจในช่วงการเล่นกอล์ฟ ทำให้สามารถนำเสนอราคาที่สูงได้ พร้อมทั้งการบริการชั้นเยี่ยม เพื่อให้ลูกค้าทางธุรกิจของนักท่องเที่ยวเกิดความประทับใจ
<p>ช่องทางการจัดจำหน่าย (Place)</p>	<p>- <u>พิจารณาช่องทางการจัดจำหน่ายในตลาดที่เหมาะสม</u></p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ ช่องทางการจำหน่ายที่สามารถเข้าถึงผู้บริโภคเกาหลีใต้ได้เป็นจำนวนมาก ตรงกับกลุ่มเป้าหมายที่ตั้งไว้ และมีต้นทุนต่ำที่เหมาะสมกับผู้ประกอบการ SMEs ไทย คือ อินเทอร์เน็ต ซึ่งทางผู้ประกอบการไทยควรมีการเว็บไซต์เป็นของตนเอง เพื่อให้ผู้บริโภคชาวเกาหลีใต้ใช้เป็นช่องทางในการติดต่อได้ ทำให้ผู้บริโภคเกิดความเชื่อถือในระดับหนึ่ง ทั้งนี้ ควรมีรูปแบบเป็นภาษาเกาหลีด้วย ▪ การเข้าไปตั้งสาขาหรือบริษัทในเกาหลีใต้ ทำให้สามารถสร้างความน่าเชื่อถือให้กับลูกค้าชาวเกาหลีใต้ได้ในระดับหนึ่ง และทำให้สามารถสร้างกิจกรรมทางด้าน CRM กับลูกค้าได้อย่างง่าย
<p>การส่งเสริมการตลาด (Promotion)</p>	<p>- <u>พิจารณาแนวทางการร่วมมือในการส่งเสริมการตลาดกับอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับผู้บริโภคชาวเกาหลี</u></p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ ผู้ประกอบการควรสร้างมูลค่าเพิ่มจากการใช้เว็บไซต์เป็นช่องทางในการส่งเสริมการตลาดด้วย เช่น การสร้าง Community ด้านการท่องเที่ยวบนเว็บไซต์ การนำลิงค์หน้าเว็บไซต์ของตนเองกับเว็บไซต์ที่คาดว่าจะกลุ่มลูกค้าเป้าหมายจะใช้เป็นประจำ

	<ul style="list-style-type: none"> ■ กลุ่มคู่แต่งงานใหม่ อาจมีการร่วมมือกับ Wedding Studio เพื่อนำเสนอ Package ร่วมกัน ■ กลุ่มหญิงโสดและกลุ่มกอล์ฟ อาจมีการร่วมมือกับสถาบันทางการเงิน โรงพยาบาลต่างๆ เพื่อนำเสนอโปรแกรมทัวร์ต่างๆ ในราคาพิเศษ
--	---

ยุทธศาสตร์การเชื่อมโยงอุตสาหกรรมและข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาและวิเคราะห์ศักยภาพในแต่ละอุตสาหกรรม โดยการประมวลผล การศึกษาและการระดมสมองในงานสัมมนา “โอกาสและแนวทางการเข้าสู่ตลาดเกาหลีใต้ของ SMEs ไทย โดยใช้ประโยชน์จากข้อตกลงการค้าเสรีอาเซียน – เกาหลี” คณะผู้วิจัยได้สรุป แนวทางเชิงกลยุทธ์เพื่อสนับสนุนผู้ประกอบการ SMEs ของไทยในการเข้าสู่ตลาดเกาหลีใต้ และ เพื่อเป็นแนวทางสำหรับหน่วยงานภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้อง 4 แนวทาง ดังนี้

- 1.) แนวทางสนับสนุนโดยแบ่งแยกอุตสาหกรรม (Basic Model)
- 2.) แนวทางสนับสนุนจากการเชื่อมโยงอุตสาหกรรมด้วยชื่อเสียงฝีมือแรงงานไทย (Cluster by Thai Craft Model)
- 3.) แนวทางสนับสนุนจากการเชื่อมโยงอุตสาหกรรมโดยใช้ดิจิทัลคอนเทนต์เป็น อุตสาหกรรมหลักในการเชื่อมต่ออุตสาหกรรมอื่นๆ (Cluster by Digital Content Leading Model)
- 4.) แนวทางสนับสนุนโดยการปรับเปลี่ยนกลยุทธ์ (Transforming Strategy)

แนวทางในการเข้าสู่ตลาด	ข้อเสนอแนะ
<p>แนวทางที่ 1 แนวทางสนับสนุนโดย การแบ่งแยกอุตสาหกรรม (Basic Model)</p>	<p>เป็นแนวทางที่มีการดำเนินงานอยู่แล้วในปัจจุบัน ซึ่งมีข้อดีคือมีความคล่องตัวสูง เนื่องจากการแบ่งแยก การเข้าสู่ตลาดในแต่ละอุตสาหกรรม ในขณะที่แนวทางนี้จะขาดพลังในการสนับสนุน และความเชื่อมโยงระหว่าง อุตสาหกรรม รวมทั้งภาครัฐต้องใช้งบประมาณสูงในการสนับสนุนทุกอุตสาหกรรมพร้อมกัน</p>
<p>แนวทางที่ 2 แนวทางสนับสนุนจาก การเชื่อมโยงอุตสาหกรรมด้วย ชื่อเสียงฝีมือแรงงานไทย (Cluster by Thai Craft Model)</p>	<p>อุตสาหกรรมที่ได้ดำเนินการศึกษาทั้ง 4 อุตสาหกรรมล้วนมีจุดเด่นของผู้ประกอบการไทยใน ด้านฝีมือ แรงงาน และคุณภาพของไทยทั้งสิ้น คณะผู้วิจัยจึงพิจารณานำความเป็นฝีมือของคนไทยและคุณภาพของไทย เป็น จุดเชื่อมโยงรวมกลุ่มของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (Cluster) ในแต่ละอุตสาหกรรมเพื่อเข้าสู่ตลาดเกาหลีใต้ โดยมีข้อดี คือ มีความเชื่อมโยงระหว่างอุตสาหกรรม โดยมีจุดแข็งด้านฝีมือของคนไทยเป็นจุดขาย ทำให้เกิดภาพ และจุดนำเสนอเดียวกันในการเข้าสู่ตลาดเกาหลีใต้ พร้อมทั้ง สามารถเอื้อประโยชน์ให้กับอุตสาหกรรมอื่นๆของ SMEs ไทยในการเข้าสู่ตลาดเกาหลีใต้และตลาดในภูมิภาคอื่นๆได้ในอนาคต เนื่องจากการใช้แนวทางหรือจุดขาย ด้านฝีมือแรงงานคุณภาพ จะเป็นการสร้างการรับรู้ (perception) ในตลาดผู้บริโภคถึงมาตรฐานและคุณภาพของ สินค้าไทย อย่างไรก็ตาม ต้องมีการพัฒนาและสร้างบุคลากรให้มีฝีมือเป็นมาตรฐาน เนื่องจากมีการพึ่งพาฝีมือ แรงงานบุคลากรเป็นหลัก จึงมีความยากต่อการควบคุมคุณภาพ ซึ่งจะทำให้เกิดโอกาสการเสื่อมเสียชื่อเสียงได้ง่าย</p>
<p>แนวทางที่ 3 แนวทางสนับสนุนจาก การเชื่อมโยงอุตสาหกรรมโดยใช้ ดิจิทัลคอนเทนต์เป็นอุตสาหกรรม หลักในการเชื่อมต่ออุตสาหกรรม อื่นๆ (Cluster by Digital Content Leading Model)</p>	<p>เป็นการพิจารณาอุตสาหกรรมดิจิทัลคอนเทนต์ให้เป็นอุตสาหกรรมหลักในการเชื่อมโยงหรือบูรณาการ อุตสาหกรรมทั้ง 4 เข้าด้วยกัน เนื่องจาก ดิจิทัลคอนเทนต์เป็นสื่อหนึ่งที่สามารถเข้าถึงผู้บริโภคปลายทางได้โดยตรง ทั้งนี้ในปัจจุบัน มีสื่อและช่องทางที่หลากหลายสามารถรองรับดิจิทัลคอนเทนต์ได้ นอกจากนี้ ประเทศเกาหลีเป็น เป็นประเทศ Information Society ซึ่งผู้บริโภคในเกาหลีต่างให้ความสนใจและมีการใช้งานไอซีทีและระบบ E- Commerce ในอัตราส่วนที่สูง</p> <p>ข้อดีในแนวทางนี้ คือ มีความเชื่อมโยงในแต่ละอุตสาหกรรม โดยมีอุตสาหกรรมดิจิทัลคอนเทนต์ซึ่งไทยมี ความได้เปรียบทางการแข่งขันสูง ทั้งการผลิต ต้นทุน และความคิดสร้างสรรค์ เป็นอุตสาหกรรมนำ ทั้งนี้ ผู้ประกอบการไทยบางรายได้เริ่มใช้แนวทางดังกล่าว ในการเข้าสู่ตลาดเกาหลีใต้ ในขณะที่ข้อเสีย คือ มีความเสี่ยง</p>

งานวิจัยเพื่อวิสัยทัศน์ของการพัฒนา

	<p>จากการสนับสนุนอุตสาหกรรมหลัก อุตสาหกรรมเดี่ยวเข้าสู่ตลาดก่อน และอุตสาหกรรมดิจิทัลคอนเทนต์ไทย มีคู่แข่งที่เข้มแข็งหลายประเทศในเอเชีย เช่น ญี่ปุ่น อินเดีย ไต้หวัน</p>
<p>แนวทางที่ 4 แนวทางสนับสนุนโดยการปรับเปลี่ยนกลยุทธ์ (Transforming Strategy)</p>	<p>เป็นแนวทางที่ทางคณะผู้วิจัยพิจารณาเห็นว่าเป็นแนวทางที่ดีที่สุด (Best Option) ซึ่งได้ผสมผสานแนวทางที่ 1 แนวทางที่ 2 และแนวทางที่ 3 เข้าด้วยกัน คณะผู้วิจัยพิจารณาความพร้อมของผู้ประกอบการ SMEs ในปัจจุบันด้วยการนำเสนอฝีมือและคุณภาพแรงงานไทย เพื่อเข้าสู่ตลาดเกาหลีใต้ก่อนใน Phase 1 (ระยะเวลา 1-3 ปีแรก) ในขณะที่ ช่วง Phase 2 (ระยะเวลา 4-10 ปี) จะเป็นการปรับเปลี่ยนกลยุทธ์ (Transforming) โดยการพัฒนาอุตสาหกรรมดิจิทัลคอนเทนต์เพื่อเป็นสื่อกลางที่มีศักยภาพในการเชื่อมโยงอุตสาหกรรมอื่นๆ ให้เข้าสู่ตลาดเกาหลีใต้เนื่องจากในระยะยาว วิวัฒนาการทางเทคโนโลยีด้านการผลิตและการแลกเปลี่ยนด้านข้อมูลการค้าในธุรกิจ จะทำให้ทักษะด้านแรงงานและคุณภาพของประเทศต่างๆ มีความใกล้เคียงกัน จึงทำให้คุณภาพฝีมือแรงงานไม่สามารถสร้างความแตกต่าง (Differentiation) เหนือคู่แข่งได้</p> <p>ทั้งนี้ แต่ละอุตสาหกรรมจะต้องได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชน ไม่ว่าจะเป็นการบูรณาการองค์ความรู้ในด้านต่างๆ เช่น กฎหมาย วัฒนธรรม ภาษา ทักษะฝีมือแรงงาน เป็นต้น หรือการรักษาภาพลักษณ์ของฝีมือแรงงานไทย เช่น การออกมาตรการควบคุมมาตรฐานสินค้าและบริการ เป็นต้น ซึ่งถือว่าการสนับสนุนดังกล่าวเป็นฐานหลักที่สำคัญในการเข้าสู่ตลาดเกาหลีได้อย่างยั่งยืน</p> <p>โดยมีข้อดี คือ มีแผนนโยบายระยะยาวเพื่อเชื่อมโยงอุตสาหกรรมและให้การสนับสนุนผู้ประกอบการอย่างต่อเนื่อง ทำให้เกิดความพร้อมและสร้างพื้นฐานระยะยาวให้กับผู้ประกอบการ SMEs ไทยในการเข้าสู่ตลาดเกาหลีได้รวมทั้ง เป็นแนวทางที่ผู้ประกอบการ และหน่วยงานภาครัฐและเอกชน สามารถนำไปปรับใช้กับการเข้าสู่ประเทศต่างๆ ได้ ในขณะที่ข้อเสียได้แก่ ต้องมีแนวทางนโยบายทั้งภาครัฐและเอกชนในมุมมองและทิศทางเดียวกัน รวมทั้งต้องมีการดำเนินงานอย่างจริงจังในทุกภาคส่วน พร้อมทั้งต้องใช้ระยะเวลา และงบประมาณในการดำเนินการเพื่อสนับสนุนผู้ประกอบการสูง เนื่องจากเป็นแนวทางกลยุทธ์ระยะยาว</p>

งานวิจัยตัวหัวใจของการพัฒนา

สถาบันวิจัยและให้คำปรึกษาแห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
THAMMASAT UNIVERSITY RESEARCH AND CONSULTANCY INSTITUTE